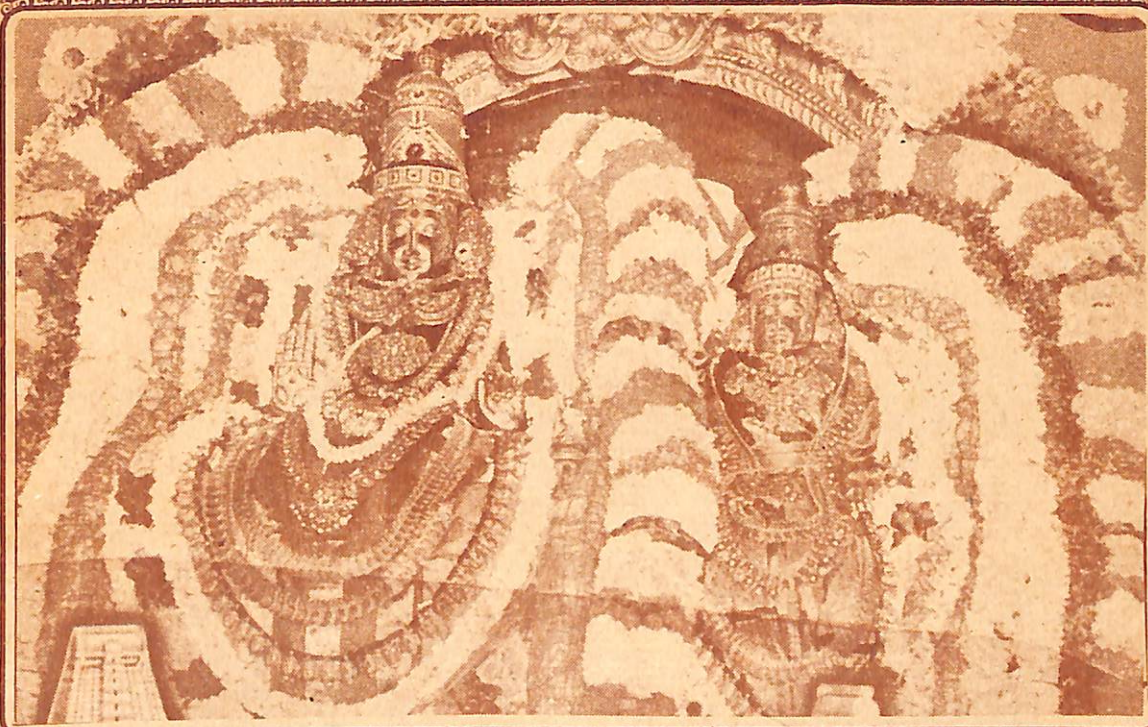

சோமாஸ்கந்தர்

சிவமஞ்சரியின் ⑬ வது மலர்

சிவசுந்தரி கலைக்கூடம்

53, எல்லைமுத்தம்மன் கோயில் தெரு, பழவந்தாங்கல், சென்னை - 114.

ACC-43712

Q221

With Best Compliments From :

**SRI RADHIKA GOLD HOUSE
&
SRI CHANDRIKA JEWEL EXPORTERS**

**10-D, ARYA GOWDER ROAD,
WEST MAMBALAM, ❖ MADRAS - 600 033.
PHONE : 4846159**

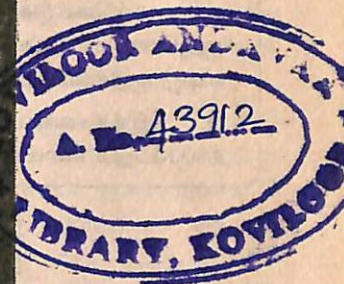
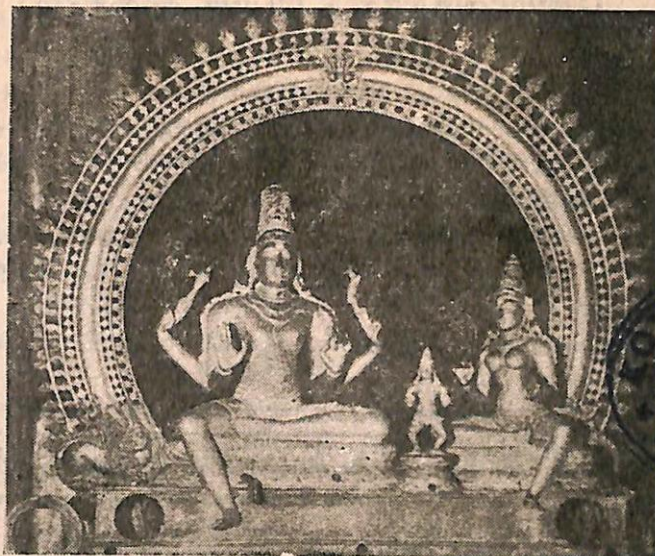
With Best Compliments From :

ANJUMAN ORPHANS HOME

**T. NAGAR,
MADRAS - 600 017.**

83/2
10430

சோமாஸ்கந்தர்

தமிழகத்திலுள்ள சிவாலயங்களில் எழுந்தருளி வைத்து வழிபடப்படும் இறைவனின் திருமேனிகளில் தனிப்பெருஞ் சிறப்புடன் திகழ்வது "சோமாஸ்கந்தர்" எனும் வடிவமாகும். இதில் சிவபெருமான், முருகன், உமாதேவியார் ஆகிய மூவரும் உயர்ந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்திருப்பது போல அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

உலக சமயங்களில் எதிலும் இது போன்று இறைவனின் வடிவை கணவன், மனைவி, குழந்தையுடன் கூடிய குடும்பத் தோற்றத்துடன் அமைத்துப் போற்றப்படுவதில்லை என்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும். இது தமிழகத்திற்கே உரிய தனிச் சிறப்புடனான குடும்பப் பாங்கை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது.

சிவபெருமானாலேயே அருளப்பெற்ற சிவாகமங்களில் இந்தத் திருமேனியைப் பற்றிய குறிப்புகள் சிறப்புடன் இருந்தாலும் பல்லவர் காலத்தில்தான் அதிக அளவில் சோமாஸ்கந்தர் வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றது. அவர்கள் இந்த மூர்த்தியைக் கற்பாறைகளிலும், குடைவரைக் கோயில்களிலும் செதுக்கி வைத்து அன்பர்கள்

வழிபட வகைசெய்தனர். பின்னாளில் வந்த பல்லவ மன்னர்கள் தாங்கள் திருப்பணி செய்த ஆலயங்களில் கருவறையில் சிவலிங்கத்திற்குப் பின்புறம் கதைச்சிற்பங்களாகச் சோமாஸ்கந்தரை எழுந்தருளி வைக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர்.

சோழர்கள் காலத்தில் இது உலாத்திருமேனியாக அமைக்கும் உன்னத நிலையை அடைந்தது. அதுவே பின்னர் தியாகராஜ வழிபாடாக மலர்ந்தது என்பர். சிவமஞ்சரியின் இந்தப் பதிமூன்றாவது மலரில் சோமாஸ்கந்தரைப் பற்றிய சிறப்புச் செய்திகளைக் காணலாம். இனிய நல்ல இல்லறம் அமையவேண்டு வோர் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை வழிபட வேண்டு மென்று சிவாகமங்களும், பூஜாபத்தி நூல்களும் கூறுகின்றன.

எனவே இந்த மலரில் சோமாஸ்கந்த வழிபாடு தோன்றி வளர்ந்ததைப் பற்றி புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திர வரலாறுகளையும், நாட்டுப்புறக்கதைகளில் உள்ள செய்திகளையும் நடைமுறையில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஆலயங்களில் நடத்தப்பெறும் விழாக்கள், பூசைகள் முதலியன பற்றிய செய்திகளையும் தொகுத்துக் காணலாம். ❧

சோமாஸ்கந்தர் - பெயர் விளக்கம்

ஸக+உமா+ஸ்கந்தர் என்ற மூன்று சொற்களின் கூட்டமைப்பே சோமாஸ்கந்தர் என்பதாகும். ஸக என்பதற்குக் கூடியுள்ள, இணைந்துள்ள, சேர்ந்துள்ள, என்பது பொருள். அதாவது உமையம்மையுடனும் முருகனுடனும் கூடியுள்ளவர் என்பது பொருள். இதில் சிவபெருமானுக்குப் பெயர் தனியாக இல்லை. ஆனால் உமையுடனும், கந்தனுடனும் கூடியிருப்பவர் என்ற பொருள்படும்படியாக அமைந்த சோமாஸ்கந்தர் என்ற சொல்லே சிவபெருமானுக்கு ஆயிற்று.

கல்வெட்டுகள் இப்பெருமானை "உமாஸ்கந்த ஸகிதர்" என்று கூறுகின்றன. இதற்கு உமையோடும் கந்தனோடும் கூடியிருப்பவர் என்பது பொருளாகும். தமிழில் இவரை "உமைமுருகு உடனாயிரான்" என்று குறிக்கின்றனர்.

இந்த வடிவத்தை வழிபடுவதால் இவ்வுலகவாழ்வில் செல்வமும் மேன்மையும், மறுமையில் சிவப்பேறும் கிடைக்கும் என்பர்.

சச்சிதானந்தம் ஆகிய சோமாஸ்கந்தர்

சோமாஸ்கந்த வடிவம் சச்சிதானந்த வடிவமாகும். இதில் சத்து சிவபெருமான், சித்து உமையவள், ஆனந்தம் முருகப்பெருமான். எனவே முருகனை ஆனந்தத்தால் குதிக்கும் குழந்தை வடிவமாக அமைக்கின்றனர்.

மூலபரம்பொருள் இன்ன தன்மையென்று உணர முடியாத நிலையை உடையது. அது சத்து என்னும் சிவமாகவும், சித்து எனும் செயல் வடிவமான தேவியாகவும், செயலின் பயனான ஆனந்தமாக முருகனாகவும் தோன்றுகின்றது.

பரிபூரணானந்த போதம் எனும் நூலின் பாயிரத்தில் பாம்பன் சுவாமிகள் "ஆனந்த வஸ்து

வணக்கம்" என்ற துணைத் தலைப்பில் பாடலொன்றை அருளிச் செய்திருக்கின்றார். அது சோமாஸ்கந்த வணக்கமாகவே அமைந்துள்ளது. அப்பாடல்,

சத்தெனச் சொல்லும் தாவில் சிவத்திலும்
சித்தெனச் சொல்லும் தேவி யிடத்திலும்
புத்திரப் பெயர் பூண்டி லகாநந்த
வத்துவின் கழல் வாழ்த்தி வீணங்குவாம்.

என்பதாகும். (வத்து - வஸ்து என்பதன் தமிழ்விடவம்) மேலும் சுவாமிகள் அட்டாட்ட விக்கிரக லீலையில் சோமாஸ்கந்தரை சுபசோமாஸ்கந்தம் என்றும் கூறி மகிழ்கின்றார்.

சோமாஸ்கந்த (தியான) தேவாரம்

செல்வியை பாகங் கொண்டார்

சேந்தனை மகனாகக் கொண்டார்

மல்லிகைக் கண்ணியோடு மாமலர்க்

கொன்றை சூடிக்

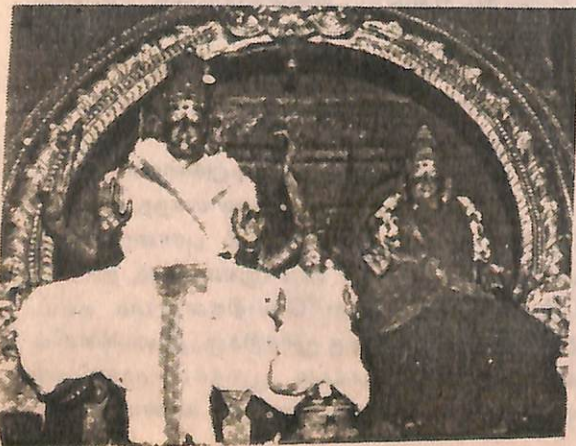
கல்வியைக் கரையிலாத

காஞ்சி மாநகர் தன்னுள்ளாள்

எல்லியை விளங்க நின்றார்

இலங்கு மேற்றளியனாரே

—திருநாவுக்கரசர்

சோமாஸ்கந்தர் - திருமேனி உண்டாதல்

83/2

இறைவன் அன்பர்களுக்கு சந்திரசேகரர், இடபாருடர், உமாசகிதர் முதலிய பல்வேறு வடிவங்களில் காட்சியளித்து அருள்பாலித்ததைப் புராண வரலாறுகள் தனிச்சிறப்புடன் பேசுகின்றன. இது போலவே அவர் சிலசமயங்களில் சோமாஸ் கந்தராக வடிவம் தாங்கி அருள் பாலித்ததையும் புராணங்கள் குறிக்கின்றன. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் கந்தபுராணம், திருவொற்றியூர்ப்புராணம், திருவாரூர்ப்புராணம் பெரியபுராணம் முதலியன வாகும். இவற்றில் "கமலாலயச் சிறப்பு" என்னும் திருவாரூர்ப் புராணத்தில் உள்ள "சோமாஸ்கந்த சருக்கம்" எனும் பகுதி சோமாஸ்கந்தர் திருமேனி உண்டான வரலாற்றைத் தனிச்சிறப்புடன் குறிக்கின்றது. இனி அதனைக் காணலாம்.

ஒரு சமயம் திருமால் திருமகளுடன் இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்று சிவபெருமானைத்

தொழுது தமக்குப் பிள்ளை வரமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கடுத்தவம் புரிந்தார். வெய்யிற் காலங்களில் ஐந்து நெருப்பிடை நின்றும், குளிர் காலங்களில் தண்ணீருக்குள் நின்றும் கடும்தவம் செய்தார். இப்படி அவர் ஓராயிரம் ஆண்டுகள் கடும்தவம் செய்த பின்னர் அவர்களுக்கு இரங்கிய பரமேசுவரன், தமது தேவியான பார்வதி தேவியுடனும், குமரனுடனும் கூடிக் காட்சியளித்தார்.

பின்னர் அவர்கள் மீது கருணை கொண்டு திருமாலை நோக்கி, "அன்பரே! உமக்கு என்ன குறை? ஏன்? இப்படி கடும்தவம்புரிகின்றீர்" என்று கேட்டனர். அதற்குத் திருமால் "ஐயனே! தங்கள் அருளால் எனக்கு எந்த ஒரு குறையும் இல்லை. ஆனாலும் என்னிடத்தில் எனக்கு அழகிற் சிறந்த மகன் ஒருவன் தோன்றுவதற்கு அருள் செய்ய வேண்டும்" என்று கேட்டார்.

பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமால் தமது மார்பில் தியாகராசப் பெருமானை வைத்துப் பூசித்தல் (திருவாரூர் ஓவியம்)

உடனே சிவபெருமான் "அப்படியே ஆகட்டும். உமக்குச் சிறந்த மகன் பிறக்கட்டும்" என்று அருள்பாலித்தார். அந்த மகிழ்ச்சியால் திருமால், பெருமானின் அருகில் இருந்த உமையவளையும், கந்தனையும் கவனித்துப் போற்றவில்லை. இதனால் உமையவள் திருமால் தன்னை மதிக்கவில்லை என்று கோபித்து, "திருமாலே, சிவனருளால் உமக்கு மகன் தோன்றுவான். ஆனால் அவன் விரைந்து மறைந்து அழிவான்" என்று சாபமிட்டாள்.

அதனைக் கேட்ட திருமாலின் உள்ளம் நடுங்கியது, உமையவளைப் பலமுறை பணிந்து தனது அறியாமையை மன்னித்து, தனது மகனுக்கு அளித்த சாபத்தைப் போக்கியருள வேண்டுமென்று கேட்டார். அதற்கவள் ஏதும் பதில் கூறவில்லை.

பின்னர் தேவியோடும், குகனோடும் தோன்றிய சிவபெருமான் மறைந்தருளினார்.

திருமால் திருமகளை அழைத்துக் கொண்டு வைகுண்டத்திற்கு மீண்டார். பிறக்கப் போகும் தன் மகனுக்கு உண்டாகவுள்ள தீங்கைத் தவிர்க்க சிவன் தனக்குக் காட்சியளித்ததைப் போலவே ஒரு உருவத்தைச் செய்து வழிபட விரும்பினார்.

உடனே தேவதச்சனான விசுவகர்மனை அழைத்து தாம் விரும்பியபடி சிவன், முருகன், உமையவள் ஆகிய மூவரும் ஒரே பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பது போன்ற அழகிய திருவுருவத்தைச் செய்யும்படி ஆணையிட்டார். அதன்படியே அவன் சிறந்த கலைநுணுக்கத்துடன் கலையழகு மிக்கதாக ஒரு திருமேனியைச் செய்தான். அதுவே "சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகும்".

இந்த வடிவம் மூன்று கண்களும், நான்கு கரங்களும் கொண்டதாக விளங்கியது. அதன் மேற்கரங்களில் வலதுகரத்தில் மழுவும், இடது கரத்தில் மானும், முன்னிரு கரங்களில் அபய, வரத முத்திரைகளும் அமைந்திருந்தன. தலையில் அழகிய சடாபாரமும், அதில் இளம்பிறையும் பாம்பும், துலங்கின. மார்பினில் பூணூலும் கமலத் திருவடிகளில் சிலம்பும் விளங்கின. அவ்வடிவம் இடதுகாலை மடித்து வலது காலைத் தொங்க விட்டவாறு அழகிய பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தது.

அதே பீடத்தில் உமையவளும் வீற்றிருந்தாள். அவர்களுக்கு இடையில் கந்தனும் வீற்றிருந்தார்.

கந்தன் தாமரை மலர்களை ஏந்தி மகிழ்ச்சியுடன் குதித்தாடி நின்றவாறு காட்சியளித்தார்.

திருமால் இந்த வடிவத்தை அழகிய பீடத்தின்மேல் அமைத்து முறைப்படி பூசித்துத் தானங்கள் தருமங்கள் செய்து மகிழ்ந்திருந்தார்.

இவருடைய இத்தகைய சிறப்பான பூசையைக் கண்டு மகிழ்ந்த மூவரும் முன்புபோலவே அவருக்குக் காட்சியளித்தனர். திருமால் மிகவும் மகிழ்ந்து முன்னிலும் அன்பளாகி அவர்களைப் பூசித்தார். உமையவளைத் தனியே சிறப்புடன் பூசித்து அவளையும் மகிழ்வித்தார். அவளிடம் "அம்மையே, முன்பு நீ எம் மகனுக்கு அளித்த சாபத்தை விலக்கி அருள் செய்க" என்று பணிந்து வேண்டினார்.

உமையவளும் மகிழ்ந்து, திருமாலை நோக்கி, "தமையனே எமது சாபம் பலித்தே தீரும் என்றாலும் அதனை மாற்றி உனக்கு உன் மகன் உருவமில்லாமல் அநங்கனாக எல்லையில்லாத காலம் வாழ்வான் (எமது சேனைக்குத் தலைவனாவான். அவனைக் காதலின் தெய்வமாக இந்த உலகம் போற்றும்) என்றான்.

திருமால் பலமுறை பணிந்து போற்றிய பிறகு அவருக்குப் பல வரங்களைத் தந்து அந்த திருவுருவத்திலேயே அவர்கள் கலந்து மறைந்தனர். திருமால் அந்த மூவரும் ஒன்றாக எழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தத்தைச் சிவபெருமானின் அருளாணையின்படி பாரகடலுக்கு எடுத்துச் சென்று தனது மார்பில் வைத்துப் பூசனை செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஒரு சமயம் வாற்கலி எனும் அசுரனால் தேவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு இந்திரலோகத்தை இழந்து வருந்தினர். இந்திரனும் தேவர்களும் திருமாலைச் சரணடைந்து தம்மைக் காத்தருள வேண்டுமென்று பலமுறை வேண்டினர். திருமால் தமது மார்பில் விளங்கிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை அவனுக்கு அளித்து இதனை முறைப்படி பூசித்து வருவாய் உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும்" என்று கூறினார்.

அதன்படியே இந்திரன் சோமாஸ்கந்தரைப் பூசித்துவர தேவர்கள் மீண்டும் இந்திரலோகத்தைப் பெற்றுச் சுகமடைந்தனர். அவர்கள் இந்திரலோகத்தில் சோமாஸ்கந்தரை முறைப்படி சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தி உரிய உபசாரங்களைச் செய்து சிறப்புடன்

வழிபட்டு வந்தனர். இவ்வாறு மகிழ்சியுடன் நாட்கள் உருண்டோடின.

மீண்டும் தேவர்களுக்குச் சோதனைக் காலம் தோன்றியது. வலன் என்ற ஒரு அசுரன் தோன்றினான். அவன் அவர்களைத் துன்புறுத்தி தேவலோகத்தின் மீது படையெடுத்தான்.

இந்திரன், மிகவும் அஞ்சி பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகியோரை அடைந்து வலனை எதிர்த்துப் போரிட உதவுமாடி வேண்டினான். அவர்கள் இந்திரனிடம், "அன்பே, வலன் மானுடனால் மட்டுமே மரணமடைவான், எனவே நீ சோழ நாட்டை ஆண்டுவரும் முசுகுந்தன் என்ற மன்னனைத் துணையாகக் கொண்டு போரிடு. வெற்றி எளிதில் உனக்குக்கிட்டும்" என்றனர்.

இந்திரன் சோழ நாட்டிற்கு வந்து அங்கு மன்னனாக அரசு செலுத்தும் முசுகுந்தனை அழைத்துக் கொண்டு வலன் மீது படையெடுத்தான். முசுகுந்தன் வலனுடன் கடுமையாகப் போரிட்டு அவனை வென்றான்.

இந்தப் போரின் வெற்றியால் மீண்டும் தேவேந்திரன் இந்திரலோகத்தைப் பெற்று மகிழ்வெய்தினான். ஒரு சமயம் அவன் முசுகுந்த சக்கரவர்த்திக்குத் தமது நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் அவனை அழைத்துப் பல சிறப்புகளைச் செய்து தேவலோகத்தைச் சுற்றிக் காட்டினான். அவன் அங்கு வீற்றிருந்தருளும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியைக் கண்டு அதில் மனம் தோய்ந்தான். சில நாட்கள் சுவர்கத்தில் தங்கினான், பின்னர் இந்திரன் சோழ மன்னனுக்கு பூவுலகம் செல்ல விடை கொடுக்கும் போது உனக்கு என்ன வரம் வேண்டுமோ? அதைக் கேள் தருகிறேன் என்றான், உடனே முசுகுந்தன் "தேவர் தலைவனே, நீ உமது நாட்டில் எழுந்தருளி வைத்து வழிபடும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தியை எமது நாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று ஆலயம் அமைத்து வழிபட விரும்பு கின்றேன். அதனை எமக்குத் தருக அதுவே நான் விரும்பும் வரம்" என்றான்.

இந்திரனுக்கு சோமாஸ்கந்தரைப் பிரிய மனமில்லை என்றாலும் தன்னாட்டை தனக்கு மீட்டுக்கொடுத்தவனுக்கு அவன் கேட்ட வரத்தை அளிக்காமல் மறுப்பது நியாயமில்லை என்பதை உணர்ந்தான்.

முசுகுந்த தபோ வல்லியான சோமாஸ்கந்தர்

சோமாஸ்கந்தம் பரந்தாமம் சோமார்த்த க்ருத சேகரம்| முசுகுந்த தபோவல்லி மூலகந்தம் உபாஸ் மஹே||

வட்டமாகக் கட்டிய சடையில் அர்த்த சந்திரனை குடியுள்ள தேவர் தலைவனான பரந்தாமனும் முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியின் தவமாகிய கொடியின் வேரும், தண்டும், கிழங்கும் ஆக விளங்கும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை தியானிக்கிறேன்.

அரசே, இது எமக்குத் திருமாலால் அளிக்கப் பெற்றது. எனவே அவர் அனுமதியைப்பெற்று இதனை உமக்குத் தருவேன் என்றான். அதன்படியே திருமாலின் அனுமதியைப் பெற்று அந்த மூர்த்தியை அம்மன்னனுக்கு வழங்கினான். அவன் பூமிக்கு கொண்டு வந்து திருவாரூரில் பெரிய கோயில் அமைத்து அதில் அந்த மூர்த்தியை எழுந்தருளி வைத்து வீதிவிடங்கள் என்ற பெயருமிட்டு சிறப்பாக வழிபடத் தொடங்கினான்.

இதுவே சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி உருவான தற்கும், வானுலகத்திலிருந்து பூமிக்கு எழுந்தருளி வந்ததற்குமான வரலாறாகும். திருவாரூர் பூஉலகின் மூலத்தானமாகையால் பின்னாளில் இதனைப் போற்றி அனைத்து ஆலயங்களிலும் சோமாஸ்கந்தரை அமைக்கும் வழக்கம் உண்டானதென்பர்.

திருவாரூரின் பெருமையை விளக்கும் கமலாலய சிறப்பு எனும் நூலில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை வழிபடுபவர்களுக்கு உண்டாகும் பயனை உமாதேவியாரே கூறுவதாக அமைந்த பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் பொருள் இம்மூர்த்தியை வழிபடுபவர்களுக்கு நல்ல அழகிய சிறந்த குழந்தைப் பேறு உண்டாகும், அஷ்டமாசித்திகளும் கைகூடும், விரும்பியதைப் பெறுவர்," என்பதாகும்.

மேலும், இந்நூலில்,

முறை விதியால் திகழ் தேவதீர்த்தத்தில்

மூழ்கி முத்தன் தன்னை

இறையவனை உமை கந்தனோடு

ஏகாதனத்து இருக்கும் எழிலினானை

நறை மலர் தூய்ப் பதந்தொழுவர் நடலை வினை

அனைத்தும் அற நயந்து வாழ்ந்து

சிறையுடலைத் தீர்த்து சிவபுரத்து உறைந்து

சிவனடியைக் சேர்வர் திண்ணம்.

என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

✽

கந்தபுராணம் காட்டும் சோமாஸ்கந்தர்

முந்தைய கட்டுரையில் திருவாரூர்ப் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சோமாஸ்கந்தரின் உருவம் அமைந்த வரலாற்றைக் கண்டோம். இனி கந்தபுராணம் காட்டும் சோமாஸ்கந்தரைக் காணலாம்.

கந்தபுராணத்தில் இரண்டு இடங்களில் சிவபெருமான் உமை கந்தனுடன் கூடி சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகக் காட்சியளித்ததைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

அவற்றில் முதலாவது செய்தி உற்பத்தி காண்டத்தில் உள்ளதாகும். அதுவருமாறு:-

முருகன் சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து ஆறு நெருப்புப் பொறிகளாய்த் தோன்றி பின்பு சரவணப் பொய்கையை அடைந்து ஆறு குழந்தைகளாய் அவதரித்து உமையவளால் ஒன்று சேர்க்கப்பெற்று "கந்தன்" எனப்பெயரிடப்பட்டான். சிவபெருமான் அவனை உமையவளுக்கும் தனக்கும் இடையில் அமர்த்தி தேவர்களுக்கும் கார்த்திகைப் பெண்களுக்கும் சோமாஸ்கந்தராக காட்சியளித்தார்.

திருமால் நான்முகன் முதலியோர் அக்காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

அப்போது தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர் என்பதாகும்.

இரண்டாவது நிலையில்

முருகன் நாரதன் செய்த வேள்வியினின்று உதித்த செம்மறி ஆட்டை வாகனமாகக் கொண்டும் எதிர்த்துப் போரிட்ட தேவர்களை வென்றும், பிரணவத்தின் பொருளறியாத பிரமனைச் சிறையிலிட்டுப் படைப்புத் தொழிலை தாமே மேற்கொண்டும், தந்தையான பரமேசுவரனுக்கு பிரணவத்தின் பொருளை உபதேசித்தும் பல திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்தி கந்த வெற்பில் வீற்றிருந்தார். பின்னர் ஒருநாள் திருமாலின் பெண்களான அமுதவல்லி, சுந்தரவல்லிக்கு அருள் செய்து கயிலைமலைக்குச் சென்று தாய் தந்தையரை வணங்கி அவர்களுக்கு நடுவே அமர்ந்தான். இதனைக் கந்தபுராணம்

கந்தவேள் தாயொடு தந்தையைத்

தாழ்ந்து போற்றியே,

ஆயவர் நடுவுற அருளின் வைகினான்

என்று குறிப்பிடுகின்றது.

அந்த நேரத்தில் குரபதுமனின் கொடுமை களுக்கு ஆற்றாத தேவர்கள் பிரமன், திருமாலுடன் அங்கு வந்து மூவரும் ஒன்றாக இருக்கும் அழகினைப் போற்றி தம்மைக் காத்தருளுமாறு வேண்டினர். சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அருள் புரிந்து, முருகனை அவர்களுக்குத் துணையாக அனுப்பினார்.

இவ்வாறு இரண்டு இடங்களில் சோமாஸ் கந்தரைப் பற்றிய செய்திகளைக் காண்கிறோம். கந்தபுராணத்தை இயற்றிய கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய மனதில் காஞ்சிபுரத்தில் ஏகம்பத்தில் மாவடியில் வீற்றிருக்கும் சோமாஸ்கந்தர் தனியிடம் பெற்றிருந்தார். அந்தக் காட்சியை சிறப்புடன் தேவைப்பட்ட இடங்களில் குறித்து மகிழ்கின்றார் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

தேவர்கள் கண்ட சோமாஸ்கந்தர்

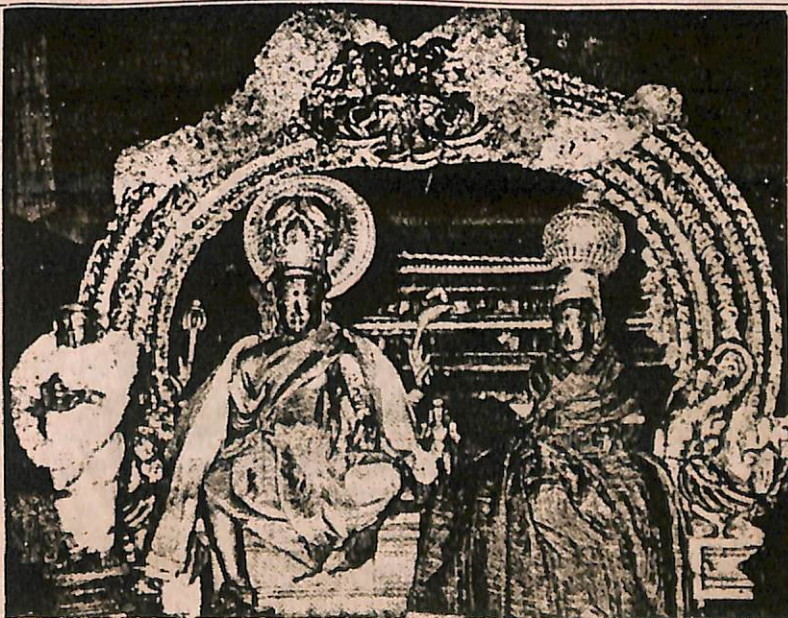
ஒரு சமயம் தேவர்கள் இந்திரலோகத்தில் மகிழ்ந்திருந்த போது, குரபதுமன் முதலிய அசுரர்களை அழித்து துன்பங்களை நீக்கி இன்பத்தில் தம்மை நிலைபெறச் செய்த தேவசேனாதிபதியான முருகப்பெருமானுக்கு நன்றி தெரிவித்து அவருக்குச் சிறப்பான பூசனையைச் செய்ய விரும்பினர். அதற்காக இந்திரன், பிரமன் முதலியோர் ஒன்றுகூடி முருகன் வீற்றிருந்தருளும் கந்தமானகிரிக்குச் சென்று முருகனைக் கண்டு வணங்கினர். அவரிடம் தாங்கள் அவருக்குச் செய்யப் போகும் சிறப்பான பூசனையை ஏற்று அருள் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினர். அதற்கு முருகப் பெருமான், "யான் பெற்ற வெற்றிக்கு எமது அன்னை தந்த வேலாயுதமே காரணம் ஆதலின் அவளைப் போற்றுதலே முறை வாருங்கள் நாம் அவளைப் போற்றுவோம்" என்றார்.

அவர்கள் அம்பிகையிடம் சென்று தங்கள் விருப்பத்தைக் கூறினர். அதைக் கேட்ட உமாதேவியர் ஐந்தொழிலை நடத்தி இந்த உலகினைக் காத்துவரும் பரமேசுவரனே எல்லோருடைய பூஜைக்கும் உரியவர். அவர் தமது

நெற்றிக்கண்ணால் படைத்தருளிய முருகப் பெருமானன்றோ உமது துயரத்தை மாற்றி அருளினார். ஆதலின் உமது பூசையை அவருக்குச் செய்யுங்கள் என்றாள்.

எனவே தேவர்கள் அனைவரும் கூடிகயிலைமலையை அடைந்து அங்கு இரத்தின மயமான சிம்மாசனத்தில் சிவபெருமானையும் அம்பிகையையும் அமரச்செய்து அவர்களுக்கு இடையில் முருகப்பெருமானை அமர்த்தி அந்த மூவருக்கும் ஒருசேர சிறப்பான பூசனைகளைச் செய்தனர். இந்தக் காட்சியைக் கண்ட இந்திரன் உள்ளிட்டவர்கள் இதுபோன்ற அழகிய வடிவைச் செய்து தங்களின் பூசைக்கு வைத்துக் கொண்டனர். இதுவும் சோமாஸ்கந்தர் உண்டான வரலாறுகளில் ஒன்றாகும்.

தேவர்கள் கண்டு மகிழ்ந்த வடிவமாதலின் இவருக்கு, "தேவர்கண்ட பெருமான்" என்ற பெயரும் உண்டாயிற்று என்பர். இன்னும் இதுபோன்ற பலவரலாறுகள் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி உண்டானதை விவரித்துக் கூறுகின்றன.

சோமாஸ்கந்தர் - விரிஞ்சிபுரம் - வலப்புறம் நிற்பது சிவசுருமனாக அவதரித்த பிரமன்

சோமாஸ்கந்தரும் - தியாகராஜரும்

சிவபெருமான் உமையுடன் வீற்றிருக்க அவர்களுக்கு இடையில் முருகப் பெருமான் எழுந்தருளும் திருக்கோலமே சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமாகும். இதுவே அனைத்து ஆலயங்களிலும் சிறப்புடன் கொலுவிருக்கும் திருவடிவாகும்.

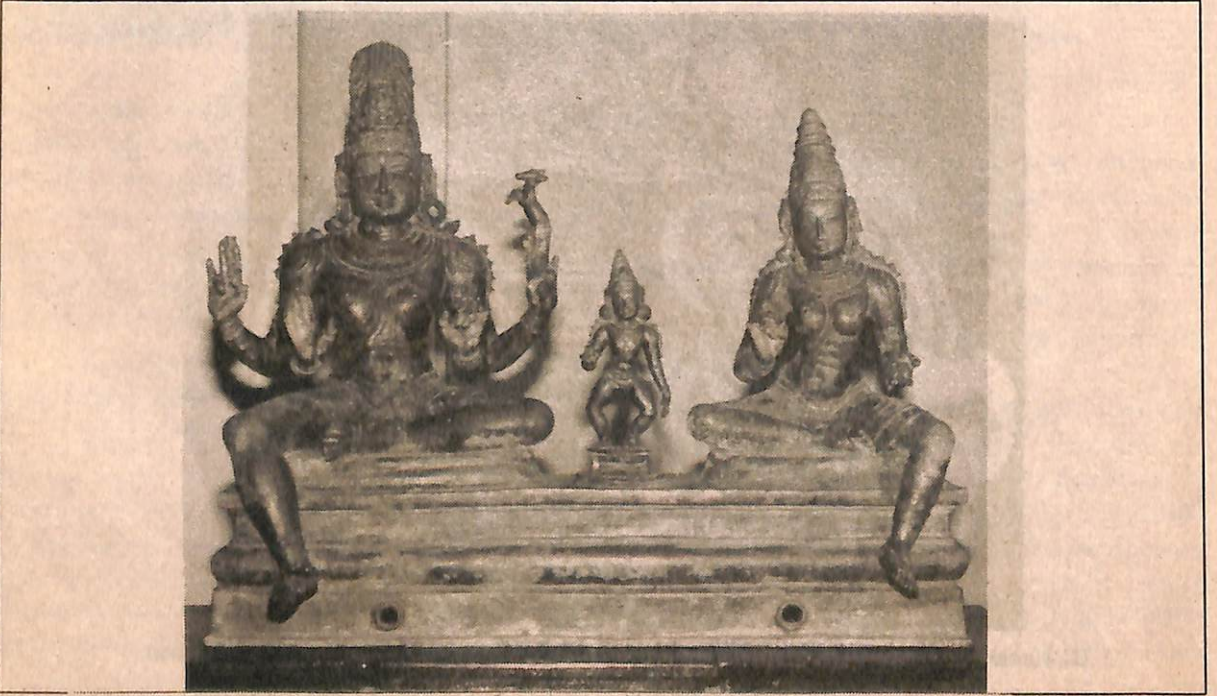
ஆனாலும் திருவாரூர் முதலிய தலங்களில் சிறப்பாக சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குத் தியாகராசர் என்ற பெயர் வழங்குகின்றது. இங்கு இவருடைய முகமும் அம்பிகையின் முகமும் மட்டுமே தெரியும் படி விட்டு விட்டு உடல் முழுவதையும் மலர்களாலும் நகைகளாலும் மூடி அலங்கரிக்கின்றனர். இடையில் உள்ள முருகனின் உருவம் கூட வெளியே தெரிவதே இல்லை. தியாகராசருக்கு இத்தகைய தனி அலங்காரம் சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றது.

தியாகராஜரை வாகனங்களில் வைத்து உலாவரச் செய்வதில்லை. திருவாரூரில் அவர் ஆழித் தேரில் மட்டுமே வலம் வருகின்றார். மணித்தண்டில் அவரை வைத்து நடனங்களை மட்டுமே நிகழ்த்துவர்.

ஆனால் சோமாஸ்கந்தரை இடபம், யானை, புருஷாமிருகம் போன்ற அனேக வாகனங்களில் வைத்து உலாக்காண்பர்.

தியாகராஜரின் திருமேனி இரகசியமாகப் போற்றப் படுகின்றது. இதனை சோமகுலரகசியம் என்பர் சோமாஸ்கந்தராகப் போற்றப்படும் திருமேனிகளை மூடிவைப்பதில்லை. பல விதமான அலங்காரங்களைச் செய்து உலாவரச் செய்து மகிழ்கின்றனர்.

அடிப்படையில் தியாகராசர் திருமேனியும், சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியும் ஒன்றே என்றாலும் எழுந்தருளிய இடத்தின் காரணமாகவும், சிறப்பு வழி பாட்டின் காரணமாகவும் தியாகராசர் திருமேனிகள் தனிச்சிறப்பும் சிறப்பு அலங்காரங் களையும் பெறுகின்றன. எனவே இம்மலரில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை விரிவாகக் கூறி பதினைந்தாவது மலரில் தியாகராஜரைப் பற்றிய செய்திகளை விரிவாகக் காணலாம்.

சோமாஸ்கந்தருக்கு வழங்கும் பல்வேறு பெயர்கள்

சிவாலயங்களில் உமைகந்தன் உடனாய சிவமூர்த்திக்குச் சோமாஸ்கந்தர் என்பது என்று பொதுப்பெயராக வழங்கப்பட்டாலும், சிலதலங்களில் இந்த மூர்த்திக்குப் பெரிய நாயகர், விடங்கர், அழகர், உமாஸ்கந்ததேவர், உமாஸ்கந்தசகிதர் முதலிய பலபெயர்கள் சிறப்புடன் வழங்குகின்றன. இனி அவற்றையும் அது வழங்கப் படுவதற்கான காரணத்தையும் காணலாம்.

பெரியநாயகர்

நாயகன் என்பதற்குத் தலைவன் என்பது பொருள். எனவே தன்னேரில்லாத் தலைவனாக விளங்கும் சிவபெருமான் நாயகன் என்று சிறப்புடன் அழைக்கப் படுகின்றார். சிவாலயங்களில் நடராச மூர்த்தியைச் சபாநாயகர் என்றும், பிரதோஷ உற்சவரைப் பிரதோஷ நாயகர் என்றும், பூந் பலி அளிக்கும் உலாத்திருமேனியை பலிநாயகர் என்றும், பள்ளியறைக்கும் எழுந்த ருளும் பெருமானைப் பள்ளியறை நாயகர் என்றும் அழைக்கின்றனர்.

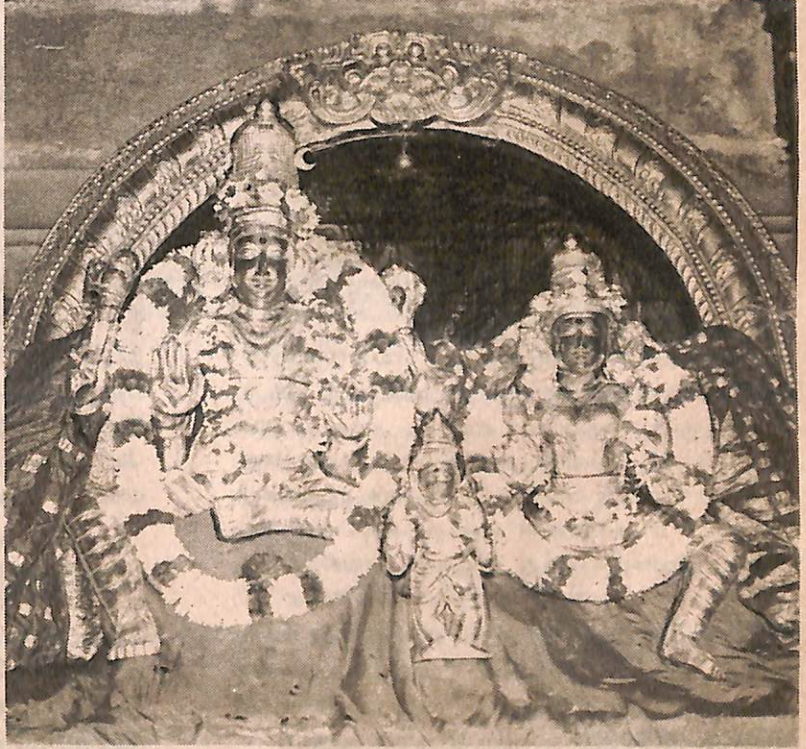
இவ்வகையில் பெரிய உலாத்திருமேனியான சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குப் பெரியநாயகர் என்பது பெயராயிற்று. திருவண்ணாமலையில் உள்ள சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குப் பெரியநாயகர் என்பது பெயராகும். இவ்வூரில் உள்ள அளவால் சிறிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குச் சிறிய நாயகர் என்பதும் பெயராகும்.

திருஇடைமருதூரில் உள்ள சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ஏகநாயகர் என்பது பெயராகும்.

திருப்பூவணம் எனும் தலத்தில் உள்ள சோமாஸ்கந்தருக்கு அழகிய நாயகர் என்பது பெயராகும். இவர் அதிக பளப்பளப்பாக இருப்பதாலும் குரியனால் வழிபாடு செய்யப்பெற்றதாலும் "காந்திநாயகர்" என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார்.

மதுரையில் சோமசுந்தரராக வீற்றிருக்கும் சோமாஸ்கந்தர் பாண்டிநாயகர் என்றழைக்கப் படுகின்றார். இவர் பாண்டி மன்னனாகச் செங்கோல்

செலுத்தியதால் "பாண்டிநாயகர்" எனப் பெற்றார் என்பர். இவரைக் கூடல்நாயகர் என்றும் கூறுவர்.

திருவண்ணாமலை-பெரியநாயகர்
வெள்ளிக் கவச அலங்காரத்துடன்

திருமுதுகுன்றம் என்று தேவாரத்தில் அழைக்கப்படும் விருத்தாசலத்தில், பழமலைநாதர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சோமாஸ்கந்தருக்குப் பெரிய நாயகர் என்பது பெயர். இவர் விபசித்து என்ற முனிவருக்கு காட்சியளித்தவர் என்று புராணம் கூறுகிறது.

விடங்கர்

விடங்கர் என்பதற்குப் பலவகையான பொருள்களை அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். விடர் என்பதற்கு "ஞானப்பிளவு" என்றும், அந்த ஞானப் பிளவிலிருந்து தோன்றிய ஒளிமயமான அங்கத்தை உடையவராதலின் சிவபெருமான் (விடர்+அங்கர்) விடங்கன் எனப்பட்டார் என்பர். சிவபெருமான் ஞானப் பிழம்பிலிருந்து உருவம் தாங்கி வந்து அருள் பாலிக்கும் நிலையே "விடங்கம்" என்பர்.

*டங்கம் என்றால் உளி என்றும், விடங்கம் என்றால் உளியால் செதுக்கப்படாத திருமேனியை உடையவர் என்றும் அதாவது தானே சுயம்புவாய் முளைத்த திருமேனி என்றும் பொருள் கூறுவர்.

ஆனால் இப்பெயர் விளக்கம் ஏற்புடையதாக இல்லை. திருமால் தான் கண்ட காட்சியை விவரித்து தேவதச்சனைக் கொண்டு செய்த திருமேனியே சோமாஸ்கந்தர் என்று புராணமும் செவிவழிச் செய்திகளும் கூறுகின்றன. ஆதலால் உளியால் செதுக்கப்படாத திருமேனியை உடையவர் என்பது பொருத்தமாக இல்லை. எனவே விடங்கர் என்பதற்கு இதை விடச் சிறந்த பொருள் இருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

பாற்கடலில் பெருகிவந்த விஷத்தை தமது அங்கத்திலே தேக்கி வைத்ததனால் விஷ + அங்கர் என்பதே. விஷங்கர் என்றாகித் தமிழில் விடங்கர் என்றானதென்பர். பெருமான் நஞ்சுண்டவரலாறே உயர்த்தியாகம் புரிய நின்ற வரலாறாகும் எனவே அவர் தியாகராஜன் எனப்பட்டார் என்பர்.

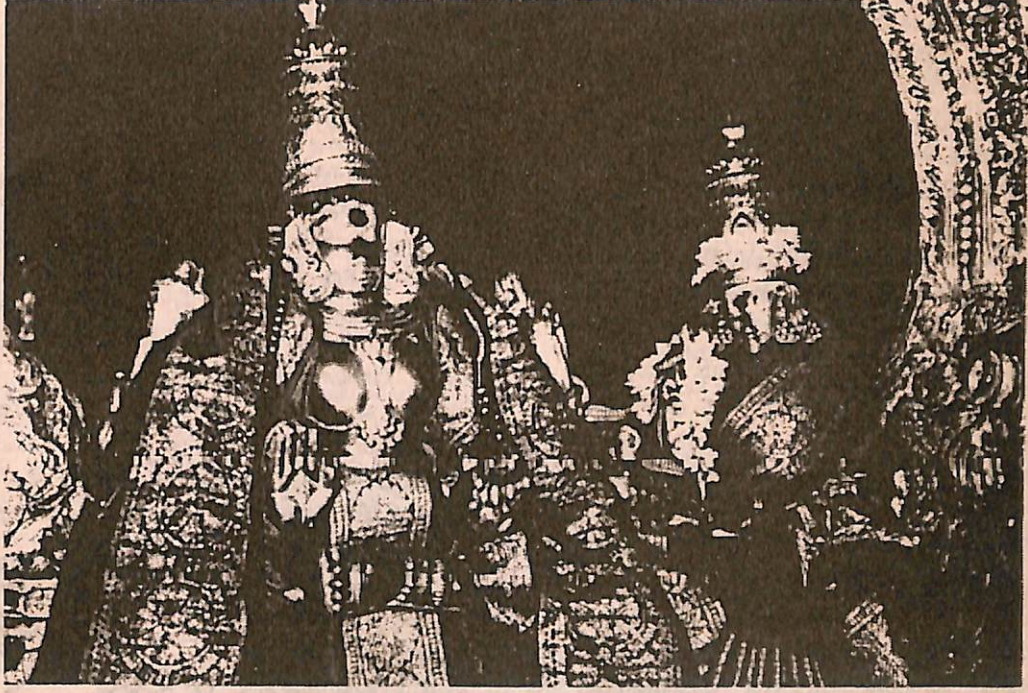
"விடங்கர்" என்பது தியாகராஜ மூர்த்தி களுக்கே தனிச் சிறப்புடன் வழங்கப்படும் பெயராகும். இவ்வகையில் திருவாரூர்ப்பெருமான் வீதி விடங்கர் என்றும்; நாகைப் பட்டினத்தில் சுந்தர விடங்கர் என்றும்; நள்ளாற்றில் நகவிடங்கர் என்றும், திருமறைக்காட்டில் புவனி விடங்கர் என்றும், திருக்காறாயிலில் ஆதிவிடங்கர் என்றும், திருவாய் மூரில் நீல விடங்கர் என்றும், திருக் கோளிலியில் அவனி விடங்கர் என்றும் பெருமான் பலவாறு அழைக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

மேலும் "விடங்க" என்பதனை யோக நூல் வல்லார் யோகவழியில் விண்பகூடின: டங்கைதி இதி விடங்க: என்று பிரித்து பொருள் காண்பர். இதன் பொருள் சுதந்திரமாகப் பறப்பது என்பதாகும். இப்படி சுதந்திரமான (அம்சப்பட்டியாக) அன்னமாகப் பறப்பவன் யோகசாதனையால் தானே சிவமானவன். இதற்கு வழிகாட்டுபவனே விடங்கன். இது யோகரகசியமாதலின் விடங்கர்மேனியும் ரகசியமாகப் போற்றப்படுகிறதென்பர்.

விடங்கன் என்பதற்கு அழகன் என்று பொருள் கூறுபவர். சிவபெருமான் விடங்கராய் வீதிபோந்தார் என்னுமிடத்தில் அழகனாகி உலா வந்தார் என்றே பொருள் காண்பர். இப்பொருள் ஓரளவிற்கு பொருள் பொதிந்ததாகும். திருவாரூர் தியாகராஜருக்கு அழகின் அடிப்படையில் கம்பிக்காதழகர், செல்வந்தித் தோடழகர், முன்னிலும் மும்மடங்கு பின்னழகர் என வழங்கும் பலவேறு பெயர்கள் இதை உணர்த்துகின்றது.

சோழர்கள் திருவாரூர்ப் பெருமானிடம் கொண்டிருந்த பேரன்பால் தாங்கள் பலதலங்களிலும் எடுப்பித்த சோமாஸ்கந்த மூர்த்திகளுக்கும், விடங்கர் என்ற பெயரையே சூட்டினர்.

எடுத்துக்காட்டாக; மாமன்னர் ராஜ ராஜ சோழ தேவரால் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் எழுந்தருளி வைக்கப் பெற்றிருக்கும் சோமாஸ்கந்தர்

✚ காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் ஆலய சோமாஸ்கந்தர் தங்க கவசத்துடன் (பக்கம் 397)

தட்சணமேரு விடங்கர் என்றழைக்கப்பட்டார். மேலும் இக்கோயிலில் சில சோமாஸ்கந்தத் திருமேனிகள் மகாமேருவிடங்கர், தஞ்சைவிடங்கர் என்ற பெயரில் இருந்ததைக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

திருஐயாற்றுக் கோயிலில் ராஜராஜசோழ தேவரின் மனைவியான லோகமாதேவி எழுப்பித்த கற்றளியான ஒலோக மாதேவீச்சரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி "ஒலோக விடங்கர்" என்றழைக்கப்பட்டார். இவருக்கு அவள் பொன்னாலும், மணியாலும் செய்தளித்த தானங்கள் இக்கோயிலில் விவரமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாளில் இக்கோயில் உத்திரகயிலாயம் என்றழைக்கப்படுகின்றது.

திருப்புகலூர் எனும் தலத்தில் எழுந்தருளும் சோமாஸ்கந்தர் "ராஜராஜ விடங்கர்" ஆவர். ராஜ ராஜனின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டில் இவரை ராஜ மங்கலத்தரையன் என்பவர் எழுந்தருளவைத்தான் என்று இவ்வூர்க் கல்வெட்டு குறிக்கின்றது.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திண்டிவனத்

திற்கும், உப்பு வேலுருக்கும் இடையில் உலகாபுரம் என்ற ஊர் அமைந்துள்ளது. இது ராஜராஜசோழ தேவரின் மனைவியான ஒலகமாதேவியாரின் பெயரால் அமைந்ததாகும். இராஜேந்திரன் காலத்தில் இங்குள்ள கோயிலுக்கு சோமாஸ்கந்தர் திருமேனி செய்தளிக்கப் பெற்றது. இவ்வூர் நகரத்தாரால் செய்தளிக்கப்பெற்ற இத்திருமேனி எழுந்தருளும் சந்நிதி இராஜேந்திர சோழ விடங்கர் சந்நிதி என்று குறிக்கப்பெற்றது. ஆனால் இந்நாளில் இத் திருமேனியைக் காணமுடியவில்லை.

திருவாரூர் தியாகராசப் பெருமான் வீதி விடங்கர் என்றழைக்கப்படுகின்றார். மேலும் இக்கோயிலின் உட்கோயில்களான அசலேசுவரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த சோமாஸ்கந்தர் திருஅறநெறி தர்மவிடங்கர் என்றும், சத்யவாசகேசுவரர் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த சோமாஸ்கந்தர் ஆலவிடங்கர் என்றும் அழைக்கப்பெற்று அவர்களுடைய பூசைக்கும் விழாவுக்கும் நிவந்தங்கள் அளிக்கப் பெற்றதை திருவாரூர்க் கோயில் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன.

திருஒற்றியூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் சோமாஸ்கந்தர் காரண விடங்கர் எனப்பெற்றார் என்று அக்கோயில் கல்வெட்டு கூறுகின்றது. மயிலாடுதுறையை அடுத்த குத்தாலம் என்றழைக்கப்படும் தலத்தில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர் பொற்பலகை விடங்கர் எனப்பெற்றார். சிதம்பரத்தில் சபாநாயகர் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சோமாஸ்கந்தர் "தில்லைவிடங்கன்" என்றழைக்கப்படுகின்றார். இவர் பெயரால் தில்லைவிடங்கன் என்ற சிற்றூரும் அமைந்திருப்பது எண்ணத்தக்கதாகும்.

திருவேங்கை வாசல் எனும் தலத்தில் முதலாம் ராஜேந்திரன் காலத்தில் நித்த குளாமணி விடங்கர் எனும் பெயரில் சோமாஸ்கந்தர் எழுந்தருளியவைக்கப் பெற்றார். மூன்றாம் ராஜராஜன் காலத்தில் சதிரவிடங்கத் தேவர் என்பவரும் எழுந்தருளி வைக்கப்பெற்றார்.

மேலும் கொங்கு நாட்டில் அமைந்த கொடுவாய், கடத்துர் முதலிய தலங்களில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர்களும் கொங்கு விடங்கீசுவரர்கள் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதை ஆய்வாளர்கள் குறிக்கின்றனர். செட்டிநாட்டில் உள்ள கானூர் இறைவர் பிரளய விடங்கர் என வழங்கப் பெற்றதையும் அறிகிறோம்.

உமாஸ்கந்ததேவர்

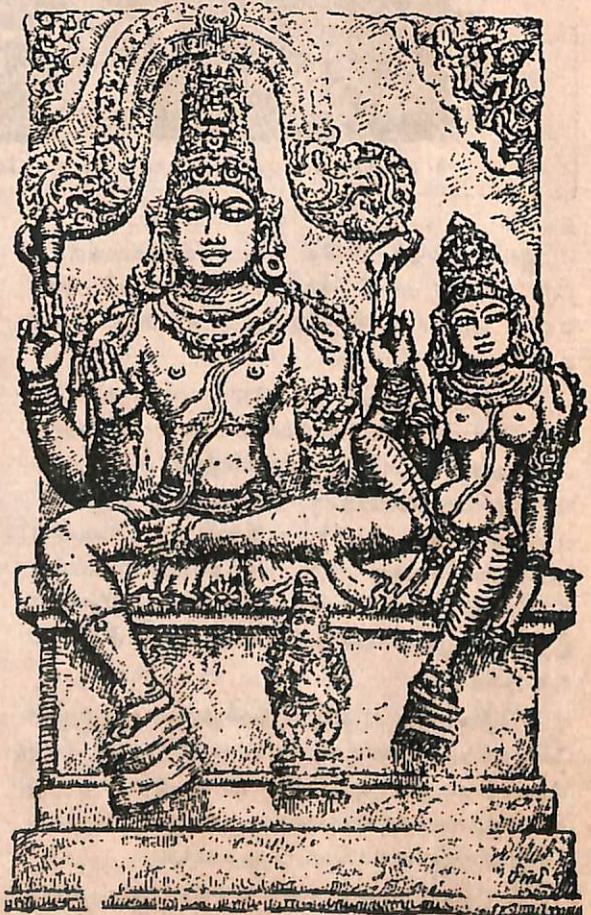
தஞ்சை மாவட்டம் தென் திருமுல்லை வாசலில் உள்ள சிவாலயத்தில் எழுந்தருளும் சோமாஸ்கந்தர் பீடத்தில் உமாஸ்கந்ததேவரை எழுந்தருளிவித்தான். குன்றனூர்க் கிழவன் குலமாணிக்கம் எடுத்தபாதம் என்றவரி எழுதப் பட்டுள்ளது. இச்செய்தியால் சோமாஸ்கந்தர் உமாஸ்கந்த தேவர் என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்டது தெரியவருகின்றது.

உமாஸ்கந்தசகிதர்

திருச்சிக்கு அருகில் உள்ள அல்லூர்க் கோயிலில் முதலாம் ராஜ ராஜ சோழன் காலத்தில் ஓகை உடையான் என்பவன், சோமாஸ்கந்தரைச் செய்தளித்தான். அத்திருமேனி "உமாஸ்கந்த சகிதத் திருமேனி" என்று கல்வெட்டில் குறிக்கப் பட்டுள்ளதை அறிகிறோம்.

அழகர்

சிவபெருமான் அழகுகெலாம் திரண்டெழுந்த பேரழகர். எனவே அழகன் என்பது அவருக்குச் சிறப்புப் பெயராயிற்று. அழகன் என்பது சிவபெருமானையே குறிக்கும். இதனை வடமொழியில் சுந்தரன் என்பர். மதுரையில் உமையுடன் பிரியாது வீற்றிருப்பதால் அங்கு சோம சுந்தரர் என்று சிறப்புப்பெயர் பெற்றார். மதுரைச் சோமசுந்தரருக்கு கூடல் அழகன் என்பதும் பெயராகும். திருப்பூவணம் முதலான தலங்களில் உள்ள சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு அழகிய பிரான் என்பது பெயராகும். திருவாரூர் தியாராஜருக்கு முன்னிலும் பின்னழகர் என்பது ஒரு பெயராகும். நாகைப்பட்டினத்து சோமாஸ்கந்தரான தியாகராஜர் அழகிய விடங்கர் என்றும் குறிக்கப்படுகின்றார். ✚

காஞ்சீபுரம் - சோமாஸ்கந்த திருத்தலம்

தொண்டை மண்டலத்தின் தலைநகரான இன்றைய காஞ்சீபுரம் சோமாஸ்கந்தத் திருத்தலம் என்ற சிறப்புப்பெற்றதாகும். இங்குள்ள அனைத்து ஆலயங்களிலும் சோமாஸ்கந்தர் சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றார்.

காஞ்சீபுரத்தின் தலைமைக் கோயிலாக போற்றப்படுவது "திருக்கச்சி ஏகம்பம்" என்று புகழப்படும் ஏகாம்பரநாதர் ஆலயமாகும். இங்கு கருவறையின் பின்புறம் அமைந்த பெரிய முற்றத்தின் நடுவில் சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கும் பழைமையான முதிர்ந்த மாமரம் செழித்து வளர்ந்துள்ளது. இதன் கீழ் ஒரு மேடையும் சிறுமண்டபமும் உள்ளன. இதில் கல் திருமேனியாக சோமாஸ்கந்தர் எழுந்தருளியுள்ளார். இவருடைய மேற்கரங்களில் மானும், மழுவும் திகழ்கின்றன. முன்கரங்களில் வலது கரம் சின்முத்திரையுடன் வலப்புறம் படுக்கை நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இடது கரம் மடிமீது உள்ளங்கை மேல் நோக்கியவாறு உள்ளது. இடப்பக்கம் வீற்றிருக்கும் அம்பிகை ஒரு கையில்

மலரேந்தி ஒரு கையை பீடத்தில் ஊன்றி வலக் காலை முழந்தாளிட்டு இடது காலை பீடத்தில் தொங்கவிட்டு அமர்ந்துள்ளார்.

இருவருக்கும் இடையிலுள்ள முருகன் அம்பிகையின் மடியில் ஓய்ந்தவாறாகப் படுத்துள்ளதைக் காண்கிறோம். அடிப்பீடத்தில் அண்ணாமலையார், கம்பாநதிக் காட்சிகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மாவடிவையும் சோமாஸ்கந்தரே மிகவும் பழைய திருமூர்த்தம் என்று கருதப்படுகின்றது.

இங்கு திருமணம் தடைப்பட்டு வருந்து

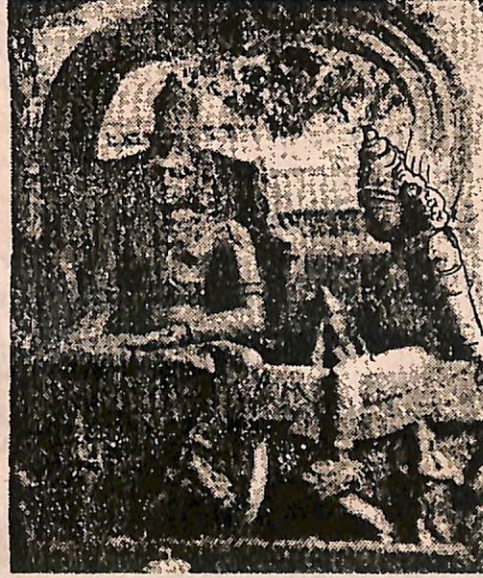
பவர்களும், பிள்ளைப்பேறு இல்லாதவர்களும், நேர்ந்து கொண்டால் விரைவில் திருமணம் நடக்கும், அழகிய குழந்தைகள் பிறக்கும் என்பது உறுதியாகும்.

இது யோகியான சிவபெருமானைப் பார்வதி மணந்து குமாரனைப் பெற்ற இடம் என்று பக்தர்கள் கூறுவர். எனவே சிவபெருமான் யோகிகளுக்குரிய முத்திரைகளைக் கைகளில் ஏந்தியுள்ளார். அம்பிகை மணப்பெண்ணாக தலைகுனிந்து நாணத்துடன் வீற்றிருக்கின்றாள். அவர்களுக்கு அப்போது தான் பிறந்த மகனாக குமாரன் படுத்த நிலையில்

காணப்படுகின்றான்.

எனவே பிற ஆலயங்களில் உள்ள சோமாஸ்கந்த மூர்த்தத்தில் இருந்து இது முற்றிலும் வேறுபட்ட தென்பர். இவரை போக யோக மூர்த்தி என்பர்.

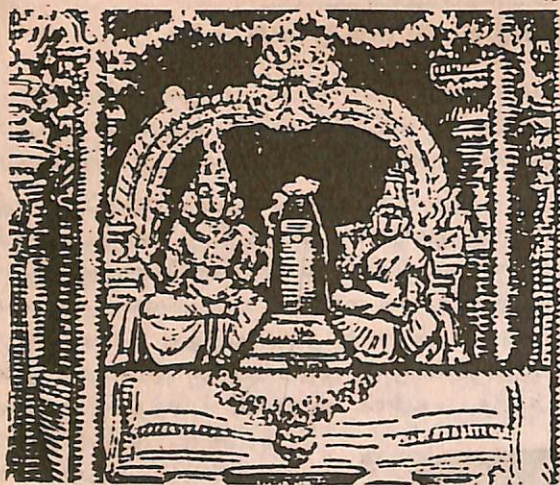
இச்சந்நிதிக்குத் தெற்கில் பெரிய சந்நிதியாக உற்சவ சோமாஸ்கந்தர் சந்நிதி உள்ளது. இங்கு வெள்ளி மஞ்சத்தில் வெள்ளிப் பிரபையுடன் ஐம்பொன் திருமேனியாக எழுந்தருளும் சோமாஸ்கந்தரைக் காண்கின்றோம். அவர் தங்கக் கவசங்கள் தரித்து சிறப்புடன் கொலு வீற்றிருக்கின்றார்.

மாவடி சோமாஸ்கந்தர் - காஞ்சீபுரம்

இவருடைய தனியம் மனுக்கு "ஏலவார் பூங்குழலி" என்பது பெயராகும். இவன் மாவடிக்கு வடக்கில் தனிச் சந்நிதியில் கொலு வீற்றிருக்கின்றார். இவருக்கு வலப்புறம் முருகனுக்கு தனி ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இங்கு குமாரர் வள்ளி தெய்வானையுடன் அருள்பாலிக்கின்றார். இவருக்கு மாவடிக் குமாரர் என்பது பெயர். "மாவடிவையும் செவ்வேள்" என்று இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகின்றார்.

ஒரே வரிசையில் உலாத்திருமேனியான சோமாஸ்கந்தர் மாவடிவையும் கல்திருமேனியான

ஏகாம்பரேஸ்வர் - மூலவர்

சோமாஸ்கந்தர், குமாரர், ஏலவார் பூங்குழலி (உலாத்திருமேனி) அம்பிகை ஆகிய நால்வரும் எழுந்தருளியிருப்பது வேறெங்கும் காணப்படாத காட்சியாகும்.

மேலும் இங்கு கருவறையில் லிங்கமாக விளங்கும் ஏகாம்பர நாதருக்குப் பின்புறம் சுவரில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காண்கிறோம்.

கந்த புராணம் இந்த சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைச் சிறப்பித்து.

ஏலவார் குழல் இறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும் பாலன் ஆகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை என்று பாடிச் சிறப்பிக்கின்றது.

காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள பல்லவர்கால அனைத்து சிவாலயங்களிலும் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம் கருவறைச் சுவரில் லிங்கத்திற்குப் பின்புறம் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

பல்லவர்களுக்கு இந்த வடிவத்தின் மேல் அன்பும் பக்தியும் அதிகமாக இருந்தது. எனவே இதனைத் தாங்கள் அமைத்த மதங்கேசுவரர், அமரேசுவரர், இறவாதீசுவரர், பிறவாதீசுவரர், அபிராமேசுவரர், ஐராவதீசுவரர், முதலிய அனேக கோயில்களில் மூலத்தானத்தில் அமைத்துப் போற்றினர். இவைகள் சுதையால் செய்யப்பட்டு வண்ணம் தீட்டப் பட்டவைகளாகும்.

பல்லவர்களைத் தொடர்ந்து சோழர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலும் காஞ்சீபுரத்தில் சோமாஸ்கந்த வழிபாடு சிறப்பு பெற்றது. கச்சபேசுவரர், முதலிய ஆலயங்களில் அமைந்த இத்தகைய மூர்த்திகளுக்கு சிறப்பு வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்பெற்றன.

காஞ்சீபுரத்தை ஆண்ட பல்லவமன்னர்களில் தலைசிறந்தவர் இராஜ சிம்மனாவார். இவரையே அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவரான காடவர் கோன் கழற்சிங்கன் என்று பலர் கருதுகின்றனர். இவரால் கட்டப்பெற்றதே காஞ்சி கயிலாயநாதர் ஆலயமாகும். இக்கோயிலில் இம்மன்னனின் 250க்கும் மேற்பட்ட விருதுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ரிஷபலாஞ்சனன், பூர்ச்சங்கரபத்தன், பூர்ஆகமப் பிரியன், சிவகுடாமணி, போன்றவை இவனுடைய எல்லையற்ற சிவ பக்தியைக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இக்கோயிலில் சோமாஸ்கந்தருக்கு தனிச் சிறப்பளிக்கப்பெற்று 30க்கும் மேற்பட்ட சிற்றாலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சுதையினால் சோமாஸ்கந்தர் அமைக்கப்பெற்று வண்ணம் தீட்டப்பட்டு வணங்கப்பட்டதை அறிகிறோம்.

இக்கோயிலின் வெளிச்சுற்றில் எட்டு சிற்றாலயங்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்றை இவனது மன்னவியான ரங்கபதாகைப் பிராட்டியார் என்பவள் அமைத்தாள் என்பர். இதிலும் சோமாஸ்கந்தர் வடிவமும் சிவலிங்கமூர்த்தியும் அமைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம்.

காஞ்சீபுரத்து கச்சபேசுவரர் ஆலயம் சோமாஸ்கந்த வழிபாட்டிற்குரிய சிறப்புத் தலமாகும். இங்கு கருவறையில் லிங்கத்தின் பின்புறம் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைச் சிறப்புடன் காணலாம். இங்குள்ள உற்சவமும் தலை சிறந்த அழகுமிக்க வராவார். இவரைத் திருமால் வழிபட்டு பேறுபெற்றார் என்பர்.

இத்தகைய பல காரணங்களால் காஞ்சீபுரத்தினைச் சோமாஸ்கந்த திருத்தலம் என்பர். மேலும் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் காமாட்சி யம்மன் கோயில் ஆதற்கிடையில் குமார கோட்டம் எனும் முருகன் கோயில் ஆகிய மூன்றும் ஒரே கோட்டில் அமைந்திருப்பதாலும் இதனைச் சோமாஸ்கந்தத் திருத்தலம் என்பர். ஆனால் இக்கருத்தைப் பலர் ஏற்பதில்லை.

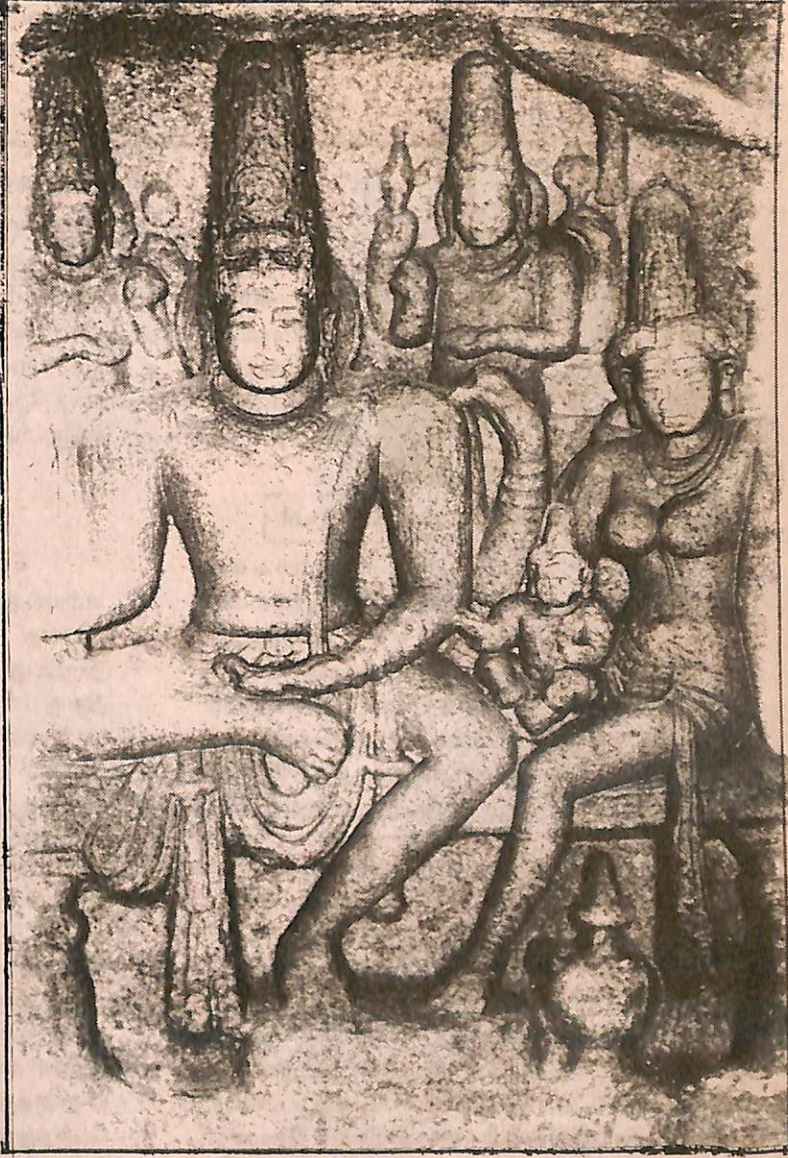

மாமல்லபுரமும் சோமாஸ்கந்தமும்

உலகிலுள்ள தலைசிறந்த கலைக்கூடங்களை World Heritage என்ற நிறுவனம் பட்டியலிட்டுள்ளது. அதில் இந்தியாவில் உள்ள புராதன சின்னங்கள் பன்னிரண்டாகும். அவற்றில் இரண்டு தமிழகத்தில் உள்ளன. அவை தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலும், மாமல்லபுரம் சிற்பங்களுமாகும். இத்தகைய சிறப்புபடைத்த மகாபலி புரம் இன்று சிறூராகக் காட்சியளித்தாலும் பல்லவர்காலத்தில் பெருஞ் சிறப்புமிக்கது. இவ்வுருக்கப்பட்டினமாகத் திகழ்ந்ததாகும்.

இங்கு பல்லவர்கள் ஏராளமான சிற்பக்கலைச்செல்வங்களைப் படைத்தனர். அவை பல காலவெள்ளத்தால் அழிந்துபட்டன. எஞ்சியிருப்பவை சிலவே, என்றாலும் அவை அவர்களுடைய பக்தியையும் கலையுள்ளத்தையும் இந்தியக் கலையின் மாண்பையும் உலக அரங்கில் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

இங்குள்ள சிற்பங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை. சோமாஸ்கந்தரின் வடிவங்களாகும். மகிஷாசுர மர்த்தினி குகைக் கோவில், கடற்கரைக் கோயில்கள் இரண்டிலும் (கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக இரண்டு) தருமராசர் ரதத்தின் முதல்தளம் ஆகிய பல இடங்களில் பெரிய அளவில் சோமாஸ்கந்தர் புடைப்புச் சிற்பமாக செதுக்கப்பட்டுள்ளார். இவை அளவால் பெரியன. இவற்றில் குழந்தைக்குமாரன் தனிவழிலுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்களைச் சுற்றி பூதகணங்களும் பிரம்ம விஷ்ணுக்களும் காட்டப்பட்டிருப்பது இதன் தனிச்சிறப்பாகும். இவற்றிலொன்றான

சோமாஸ்கந்தர் சிற்பத்தை இங்கு காண்கிறோம்.

மாமல்லபுரத்தின் ஒரு பகுதியான சாளுவன் குப்பம் எனுமிடத்திலும் ஒரு குகைக் கோயிலில் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பம் காணப்படுகின்றது. இங்கு பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கல்வெட்டு "பசுபதியானவன் உமையோடும் குகனோடும்" இங்கேயே தங்கட்டும் என்று கூறுகிறது.

சைவ அன்பர்கள் மாமல்லபுரத்தை சுற்றுவாத்தலமாகவே எண்ணி கண்டுகளிக்காமல் விட்டு விடுகின்றனர். ஆனால், இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தர், அர்த்தநாசர் முதலான சிவசிற்பத்திருமேனிகளை வேறெங்கும் காணமுடியாது என்பது உணரத்தக்கதாகும்.

உருத்திரகங்கை ஆபத்சகாயர்

திருவாரூர் - கும்பகோணம் சாலையில் உள்ள பூந்தோட்டத்திற்குக் கிழக்கில் 5 கி.மீ. தொலைவில் இருப்பது உருத்திர கங்கை என்ற தலமாகும். இங்குள்ள ஆபத்சகாயேசுவரர் ஆலயத்தின் கருவறையில் சிவலிங்க மூர்த்திக்குப் பின்னணியில் கல்லாலான திருமேனியாக சோமாஸ்கந்தரைக் காண்கின்றோம். சோழமண்டலத்தில் இது போன்ற அமைப்பை வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை.

மேற்சொன்னவை மூலத்தானத்தில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர் வடிவங்களாகும். இனி சில தலங்களில் மூலத்தானத்தில் இல்லாமல் தனிச்சந்நிதியில் சிறப்புடன் விளங்கும் சில சோமாஸ்கந்த மூர்த்திகளைக் காணலாம்.

திருஇடைமருதூர்

கயிலாயநாதரான சோமாஸ்கந்தர்

திருஇடைமருதூர் மகாலிங்கசுவாமி ஆலயத்தின் உட்குற்றில் பெரிய கட்டுமலை அமைந்துள்ளது. இதனைத் தென்கயிலாயம் என்பர். இதன் கீழ் இராவணன் வீணை வாசித்துக் கொண்டு மலையைத்தாங்கும் பாவனையில் உள்ளான். மலையின் மீது சோமாஸ்கந்தரின் கல் திருமேனி அமைந்துள்ளது. இங்கு பெருமானுடன் வீற்றிருக்கும் அம்பிகையின் பெயர் அன்பிற்பிரியாள் என்பதாகும். இவர்களுக்கிடையே குழந்தையாக வீற்றிருக்கும் முருகன் அளவிலா மகிழ்ச்சியுடன் விளங்குகின்றார்.

இவருடைய காலடியில் நந்தியம் பெருமான் படுத்தவாறு காட்சியளிக்கின்றார்.

மூலவமூர்த்தியாக விளங்கும்

சிறப்புமிக்க சோமாஸ்கந்தர்கள்

காஞ்சீபுரத்தில் மட்டுமே கருவறையின் உட்புறம் லிங்கத் திருமேனிக்கு பின்புறம் சோமாஸ்கந்தரை அமைக்கும் வழக்கம் இருந்ததென்பர். ஆனாலும் சில திருத்தலங்களில் சோமாஸ்கந்தரைக் கருவறையில் சிவலிங்கத்திற்குப் பின்னணியில் காணமுடிகிறது. அவற்றில் சிலவற்றை இங்குகாணலாம்.

ஈரோடு கயிலாயநாதர்

ஈரோடு நகரில் காவிரியாற்றங்கரையில் கயிலாயநாதர் கோயில் என்ற சிவன்கோயில் அமைந்துள்ளது. இங்கு காஞ்சி கயிலாயநாதர் கோயிலில் இருப்பது போலவே மூலத்தானத்தில் சிவலிங்கத் திற்கு பின்புறம் சோமாஸ்கந்தர் அமைக்கப்பட்டுள்ளார். இத்தகைய அமைப்பை (சேலம் கோவை ஈரோடு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய) கொங்கு மண்டலத்தில் வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை.

திருமழபாடி மாணிக்கம்

திருமழபாடி திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள தலமாகும். திருவையாற்றிற்கு வடமேற்கில் ஏழு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. திருச்சி யிலிருந்தும், திருவையாற்றிலிருந்தும் நகரப் பேருந்துகள் இவ்வூருக்குச் செல்கின்றன.

இங்குள்ள வஜ்ரசுத்தம்பேசுவரர் ஆலயத்தில் சோமாஸ்கந்தருக்கென இரண்டு சிறப்புமிக்க சந்நிதிகள் உள்ளன. இவற்றில் முதலாவது சந்நிதி உட்பிராகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் கிழக்கு நோக்கியவாறு அமைந்ததாகும். இதில் பெரிய கருங்கல் திருமேனியாக சோமாஸ்கந்தர் எழுந்தருளியுள்ளார். பெரிய பிரபையுடன் ஒற்றைக்கல்லில் செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்த மூர்த்தி

கலையழகுமிக்கவராவார். இவ்வாறு தனிச்சந்நிதியில் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி எழுந்தருளியவைக்கப்பட்டுள்ளதை சோழமண்டலத்தில் வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை.

இரண்டாவதாக மூலத்தானத்திற்கு இணையாக அதன் வலப்புறம் ஒரு தனிக்கோயில் அமைக்கப்பெற்று அதில் உலாத்திருமேனியான சோமாஸ்கந்தர் எழுந்தருளிய வைக்கப்பெற்றுள்ளார். இக்கருவறையும் முன் மண்டபங்களும் இணைத்து சோமாஸ்கந்த மண்டபம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள சோமாஸ்கந்தர் ஜயங்கொண்ட சோழவிடங்கர் என்றழைக்கப்பெற்றார். இவருடன் பிரம்மா, விஷ்ணு, திருமகள் ஆகிய திருமேனிகளும் எழுந்தருளிய வைக்கப்பெற்றதாக இக்கோயில் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது. ஜயங்கொண்டசோழன் என்பது முதலாம் ராஜராஜனின் பட்டப்பெயராகையால் இத்திருமேனி அவனாலேயே செய்தளிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

மேலும் உதிரிச்சிற்பமாக ஒரு சோமாஸ்கந்தரின் கல்திருமேனி உள்ளது. இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் நடுவில் இருக்கவேண்டிய முருகன் சிவபெருமான் மடியில் இருக்கின்றான். சிறிய

திருமழபாடி - சோமாஸ்கந்தர்

உருவமாக அமைந்த அவனை பெருமான் இடக்கரத்தால் பற்றியுள்ளார். இவ்வகை வடிவம் வேறெங்கும் இல்லை எனலாம். இந்தப் படத்தை மேலே காண்கிறோம்.

திருநெல்வேலிக் கயிலாயநாதர்

சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குச் சிறப்பான தலங்களில் திருநெல்வேலியும் ஒன்றாகும். இங்கு உலாத்திருமேனியான சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி ஒரு தனித்த சிற்றாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார். அளவால் சிறிய மூர்த்தி என்றாலும், கலையழகிலும் சிறப்பிலும் மேலோங்கி நிற்கின்றார். இந்த மூர்த்தியில் உள்ள தனிச்சிறப்பு இதில் உள்ள அம்பிகை நம்மைப் பாராது பெருமானை நோக்கி அமர்ந்தவாறும் அவரையே பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டு இருப்பவளாகவும் அமைந்துள்ள நிலையாகும். இந்த அமைப்பை வேறு சோமாஸ்கந்த வடிவங்களில் காணமுடியவில்லை. அரசு கோலத்துடன் மதுரையில் திகழ்வது போலவே இங்கும் அரசனாகத் திகழ்கின்றார். இந்தச் சந்நிதி முகமண்டபம் உள்மண்டபம் முதலிய அமைப்புகளுடன் சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது.

மேலும் இக்கோயிலின் பிரகாரத்தில் தென்மேற்கு முனையில் பெரிய கட்டுமலை ஒன்று உள்ளது. இதனை ஸ்ரீகயிலாயம் என்று அழைப்பர். இதனைத் தாங்கும் பாவனையில் ராவணனின் பெரிய சுதைச்சிற்பம் அமைந்துள்ளது. வடக்குப்புறம் அமைந்த படிக்கட்டுகளின் வழியே இந்த செயற்கை மலைமீது ஏறிச்சென்றால் பெரிய மண்டபத்தையும் அதனை ஓட்டிய சந்நிதியையும் காண்கிறோம். இச்சந்நிதியில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி அழகிய உருவுடன் காட்சியளிக்கின்றார். இவருக்கு சந்நன காப்பு அணிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சோமாஸ்கந்தரை சந்தன சோமாஸ்கந்தர் என அழைக்கின்றனர். முன் கட்டுரையில் சொன்ன திருவிடை மருதூர் கயிலாயம்பேரலவே இது நெல்லை கயிலாயமாகத் திகழ்கிறது.

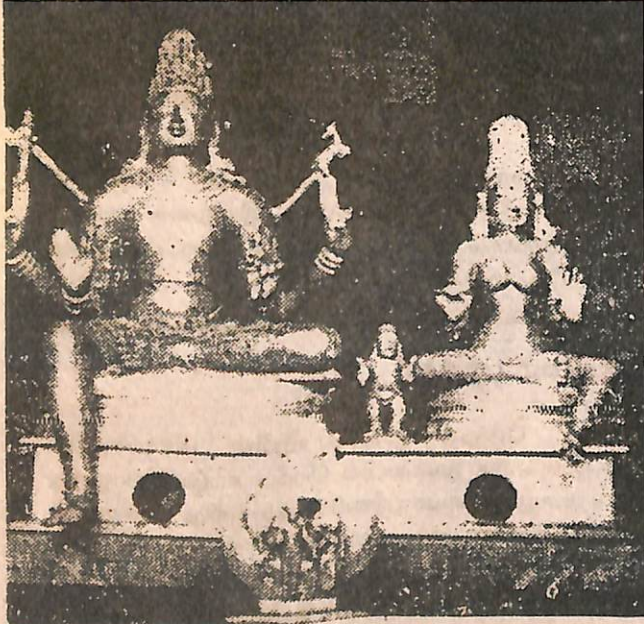
உலாத்திருமேனிகளாக விளங்கும்

தனிச்சிறப்புபெற்ற சோமாஸ்கந்தர்கள்

சிவபெருமானின் பொதுவாக மான்மழு ஏந்தி அபய, சிம்மகர்ணமுத்திரை தாங்கி சுகாசனத்தில் தேவியுடன் கந்தன் இடையிருக்க அமைந்த கோலமே சோமாஸ்கந்த வடிவமாகும் என்றாலும் சில வடிவங்கள் தனிச்சிறப்புடன் படைக்கப்பட்டிருப்பதையும் காண்கின்றோம். அத்தகைய திருஉருவங்கள் சிலவற்றை இங்கு காணலாம்.

மாங்கனி ஏந்திய சோமாஸ்கந்தர்

தஞ்சை மாவட்டம் நன்னிலத்தை அடுத்துள்ளது திருப்பனையூர் ஆகும். இது திருஞானசம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற பதியாகும். இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தரில் உள்ள பெருமான் மேற்கரங்களில் மான், மழுவும் கீழ்க்கரங்களில் வலக்கையில் அபய, முத்திரையும் இடக்கையில்

பனையூர் - மாங்கனி ஏந்தும் சோமாஸ்கந்தர்

மாங்கனியையும் தாங்கியுள்ளார். இவ்வாறு மாம்பழத்தைக் தாங்கியுள்ளதை வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை. சோமாஸ்கந்தரின் சிறப்புப் பெயரான அழகர் என்பது முன்னாளில் இங்கு அமைந்துள்ள மூலவருக்கு வழங்கிவந்ததைக் கல்வெட்டுகளால் அறியமுடிகிறது. இந்நாளில் அது வடமொழியாக்கம் பெற்று செளந்தரேசுவரர் என வழங்குகின்றது.

திருக்கழுக்குன்றத்து பொற்கட்டி ஏந்தும் சோமாஸ்கந்தர்

வேதகிரி என்று புகழப்பெறும் திருக்கழுக்குன்றம் சோமாஸ்கந்த திருத்தலமாகும். இங்கு மலைமீது வேதகிரீசுவரர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் ராஜ சிம்மன் என்ற பல்லவப்பேரரசனால் திருப்பணி செய்யப்பட்ட இக்கோயிலில் கருவறையில் சிவலிங்கமும் அதற்குப் பின்னணியில் சோமாஸ்கந்தர் வடிவமும் சிறப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்வெட்டுகளில் சிவலிங்க மூர்த்தியான வேதகிரீசுவரர் ஸ்ரீ மலைமேல் மூலத்தானத்துப் பெருமானடிகள் என்று குறிக்கப்படுகின்றதைக் காண்கிறோம். முதலாம் ராஜேந்திரன் காலத்திலும் பின்னர் வந்த விஜய நகர மன்னர்கள் காலத்திலும் ஸ்ரீ மூலத்தானத்து தேசி விடங்கர் என்ற பெயர் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். இதில் தேசிவிடங்கர் என்பது கருவறையில் அமைந்த சோமாஸ்கந்தருக்கு வழங்கிய பெயராக இருக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர்.

இம்மலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள (தாழக் கோயிலில்) அமைந்த பக்தவத்சலேசுவரர் ஆலயத்தில் உற்சவருக்கான பெரிய சபாமண்டபம் போன்ற தனிக்கோயில் உள்ளது.

இதில் சோமாஸ்கந்தரான உற்சவர் எழுந்தருளியுள்ளார். இவர் இயல்பான வடிவத்துடன் பொன் கட்டியை ஏந்தியவராக காட்சியளிக்கின்றார். இங்கு இவரை சுந்தர மூர்த்திகள் வியந்து போற்றிப் பாடிப் பொன் பெற்றார் என்று இவ்வூர்ப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இக்கோயிலில் உள்ள பாண்டியர்காலக் கல்வெட்டுகள் சில இறைவனைப் பொன்னிட்ட ஈச்சரமுடைய நாயனார் என்று குறிப்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும்.

அரசமூர்த்தி (ராஜாங்க நாயகர்)

சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு ராஜாங்க மூர்த்தி என்பது பெயர். சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி தனியே வீதியிலாவோ, விழாவோ காண்பதில்லை. அவருடன் தனி அம்பிகை எனப்படும் நின்ற நிலையிலான பராசக்திஅம்பிகை, விநாயகர், வள்ளி தெய்வ யானை உடனாய் முருகப்பெருமான், அணுக்கத் தொண்டரான சண்டீசர் ஆகிய நால்வருடன் உலாக் காண்கின்றனர். இவர்கள் ஐவரையும் சேர்த்தே பஞ்சமூர்த்திகள் என வழங்குவர். இவர்கள் பெருந்திருவிழாவின் இரவிலும் பகலிலும் உலா வருகின்றனர்.

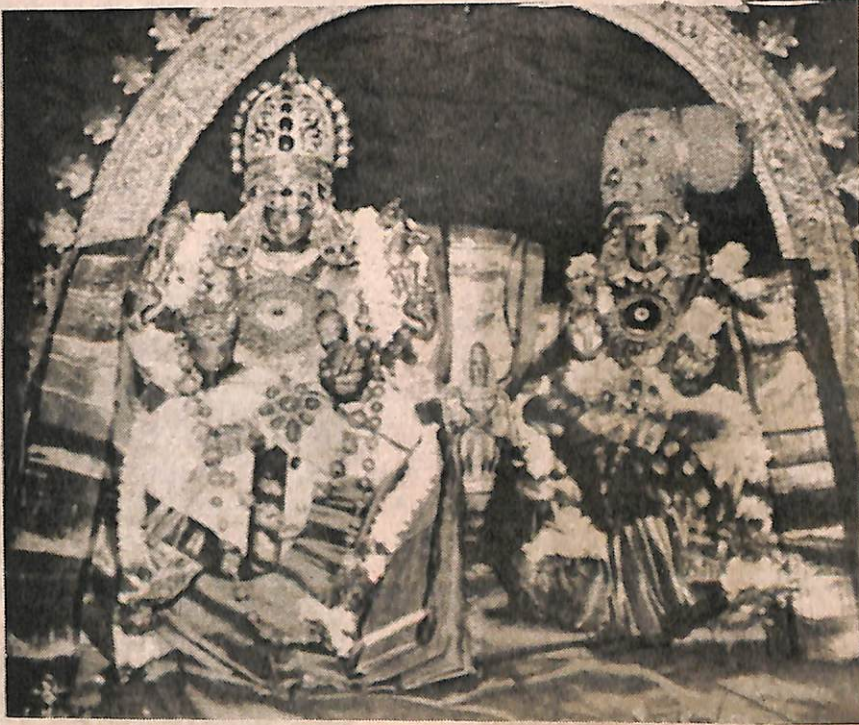
இவரை முன்னிருத்தியே கொடியேற்றம் செய்து கங்கணம் அணிவித்து திருவிழாவைத் தொடங்குவர்.

இவர் உலா வருவதற்கு முன்பாக அரசர்கள் வலம்வருவதற்கு முன் குடை, வாள் முதலியவற்றை

அனுப்புவதுபோல, இவருடைய படைக்கலமான திருகுலம் வலம் வரச்செய்யப்படுகின்றது. இந்தச் சூலமாகிய அத்திரதேவர் வலம் வந்து பெருமானின் வரவை உலகைக் காக்கும் லோகபாலகர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களுக்கு உணவூட்டும் நவசந்தி பலி எனப்படும் நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

மதுரை முதலான திருத்தலங்களில் சோமாஸ்கந்தருக்கு இடையில் கத்தியைக் கட்டி மகாராஜாவாக அலங்கரிக்கின்றனர். இவருக்கு முன்னே இடபத்தை உச்சியில் கொண்ட செங்கோல் ஏந்தி கட்டியம் பராக் ஆகியவற்றைக் கூறி சேவகர் வருவார்.

மன்னர்களுக்கு உரிய தசாங்கம் எனப்படும் பத்துவகை சிறப்புப்பொருள்கள் சோமாஸ்கந்தருக்கு உண்டு. அவற்றை தியாகராஜர் என்னும் மலரில் விரிவாகக் காணலாம்.

மதுரையில் அரசு செலுத்தும் சோமசுந்தரப் பெருமானும் மீனாட்சி தேவியும் (சோமாஸ்கந்தர்)

சில்பரத்தினம் எனும்நூல் இவரை ராஜ ராஜனைப் போன்றவர் என்றும் அரசனைப் போன்று காட்சிதருபவர் என்றும் குறிப்பிடுகின்றது.

சோமாஸ்கந்தருக்கு மாலையில் செய்யும் வழிபாடு சிறப்புடையதாகும். அப்போது பூசை செய்யும் அர்ச்சகர் தேவேந்திரனாகவும், பாடுவோர்

கின்னரர்களாவும், ஆடுவோர் தேவலோக அரம்பையர்களாகவும், தீபம் ஏற்றித் தருவோர் சூரிய சந்திரர்களாகவும், பணியாளர்கள் சிவகணத்தவர் களாகவும் இருப்பதாக எண்ணி அவர்களையும் வணங்குதல் வேண்டும்.

சோமாஸ்கந்தரும் வாகனங்களும்

ஆலயங்களில் நடைபெறும் பெருந்திருவிழாவின் போது சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப் பலவிதமான ஆபரணங்களாலும், மலர்மாலைகளாலும் அலங்கரித்து இடபம், யாளி, பூதம், அதிகாரநந்தி, நாகம், அன்னம், தேர் முதலிய அனேக வாகனங்களில் வைத்து உலாவரச் செய்து மகிழ்கின்றனர். ஆனால் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் திருவுருவத்திலேயே இயல்பாக வாகனங்களை அமைக்கும் வழக்கமில்லை என்றாலும், அபூர்வமான வகையில் இவ்வடிவில் இடம் பெற்றிருக்கும் வாகனங்களை இப்போது காணலாம்.

கல்திருமேனியான விளங்கும் திருஇடை மருதூர் சோமாஸ்கந்தரின் காலடியில் அழகிய நந்தியம்பெருமான் படுத்திருக்கக் காணலாம்.

திருப்புகலூர் எனும் ஆலயத்தில் உள்ள உற்சவ சோமாஸ்கந்தருக்கு அருகில் வீற்றிருக்கும்

அம்பிகை தனது இடது கையை பீடத்தில் ஊன்றியுள்ளாள். அவளுடைய அந்த ஊன்றிய கரத்தின் கீழ் நந்தியம் பெருமான் படுத்துள்ளது போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான புராணக் கதையை அறிய முடியவில்லை.

இதனையொத்து ராமநந்தீச்சரம் எனும் ஊரில் உள்ள ஆலயத்து அம்பிகையின் கரத்தின் கீழும், நந்தியின் வடிவம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இதுவரை பெருமான் உலாவரும் வாகனங்களையும் பெருமானின் திருவுருவத்துடன் இணைந்த முறையில் அமைந்த வாகனங்களையும் கண்டோம். இனி எதிரில் அமைந்த வாகனங்களைக் காணலாம்.

பொதுவாக கருவறையில் வீற்றிருக்கும் மூலவருக்கு முன்பு மட்டுமே அவர்க்குரிய வாகனம் பலிபீடம், கொடிமரம் ஆகியன அமையும். பிற்காலத்தில் இதனையொத்து அம்பிகையின் முன்புறம் சிங்கமும், பலிபீடமும் அமைக்கப் பெற்றன.

ஆனால் உலாத்திருமேனிகள் முன்போ சாதாரணமாக சோமாஸ்கந்தரின் முன்போ வாகனம் பலிபீடம் ஆகியவற்றை அமைப்பதில்லை என்றாலும் தியாகராஜராக எழுந்தருளும் சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு எதிரில் நின்ற நிலையிலான நந்திதேவரின் பித்தளையினாலான திருஉருவத்தை அமைக்கின்றனர். காஞ்சீபுரத்தில் மாமரத்தடியில் அமைந்துள்ள சோமாஸ்கந்தர் முன்பு சிறுமண்டபத்தில் நந்தி அமைந்திருப்பதையும் காண்கிறோம்.

இந்த அமைப்பை நோக்க சோமாஸ்கந்தர் சந்நிதிகள் தனி ஆலயங்களாகவே கருதப்பட்ட நிலையையும் உணரமுடிகின்றது.

சோமாஸ்கந்தர் திருமழபாடி

பக்த உற்சவம்

பெருந்திருவிழாவின் முடிவில் பக்தர்களுக்கு விழா எடுக்கப்படும் வழக்கம் அனைத்து ஆலயங்களிலும் சிறப்புடன் போற்றப்படுகிறது. இதற்குப் பக்த உற்சவம் என்று பெயர். பொதுவாக, சிவபெருமானின் ஒவ்வொரு மூர்த்தத்திற்கும் ஒவ்வொரு அடியவர் சிறப்புப் பக்தர்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார். அந்தந்த மூர்த்தத்திற்கு நடைபெறும் விழாவின் இறுதியில் அவருடைய பக்தர்களுக்கு விழா எடுக்கப்படும்.

எடுத்துக்காட்டாக நடராஜ மூர்த்தியை எடுத்து கொள்ளலாம். அவருக்கு மணிவாசகப் பெருமான் பக்தராக அமைக்கப்பட்டுள்ளார். மார்கழி மாதம் திருவாதிரைக்கு முன்னதாகக் கொண்டாடப்படும் ஒன்பது நாள் விழாவிலும் மணிவாசகப் பெருமானை எழுந்தருளவைத்து உரிய உபசாரங்களைச் செய்து விழா எடுப்பர். பத்தாம் நாள் காலையில் நடராஜரை எழுந்தருளவைத்து விழாக் காண்பது மரபாகும்.

இது போலவே காலசம்ஹார மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேயரும், கங்காதரமூர்த்திக்குப் பக்தரானும், திரிபுராந்தக மூர்த்திக்குத் திருமாலும், அர்த்த நாரீசுவரருக்குப் பிருங்கியும், பக்தர்களாகக் கொள்ளப்பட்டு விழாக்கள் கொண்டாடுகின்றனர்.

சங்கிலியார்-சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்-பரவையார்

இது போலவே சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்குத் தலைமைப் பக்தராகக் கொள்ளப் பெற்றுள்ளவர் சுந்தரமூர்த்திகள் ஆவார். சோழ மண்டலத்தில் சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி நேர்எதிரில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அவருடைய தேவியருடன் எழுந்தருளவைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு நடைபெறும் பத்து நாள் திருவிழாவில் தீர்த்த வாரியை அடுத்து நிகழும் ஊடல் விழாவில் சுந்தர மூர்த்தியே பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஊடலை நீக்கி அவர்களை இணைப்பவராக விளங்குகின்றார். விழாவின் இறுதியில் சுந்தரமூர்த்திக்கு தனிச்சிறப்பு விழா நடத்துதல் மரபாகும்.

சோழர்கள் காலத்தில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்திக்கு நேர் எதிரில் சுந்தரர் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டதோடு திருவிழாவின் முடிவில் அவருக்கு பெரிய விழாவும் கொண்டாடப் பட்டுள்ளதைப் பல கல்வெட்டுகளால் அறிய முடிகிறது. திருவிழா நாட்களில் பெருமான் பவனி வரும் போது அவருக்கு முன்பாக அவரை நோக்கிய வாறு சுந்தர மூர்த்திகளை வீதி வலமாக எடுத்துச் செல்லுதல் மரபாகும்.

பெருமானின் விழா முடிந்த பிறகு சுந்தரருக்குப் பெரிய அளவில் விழா கொண்டாட வேண்டுமென்று "பூஜா பத்ததி" நூல்களும் கூறுகின்றன.

இராஜராஜனுக்கு கொண்டாடப்பட்ட விழா

முதலாம் ராஜ ராஜ சோழ மன்னர் ஆரூர் சோமாஸ்கந்தப் பெருமானான வீதிவிடங்கரிடம் எல்லையற்ற ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அவர் காலத்தில் தமிழகமெங்கும் எண்ணிலாத சோமாஸ்கந்தமூர்த்தங்கள் சிவாலயங்களில் எழுந்தருளவைக்கப்பெற்றன. இவ்வகையில் அவரால் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளி வைக்கப்பெற்ற சோமாஸ்கந்தர் தட்சிணமேரு விடங்கர் எனப்பெற்றார்.

அவருடைய காலத்திற்குப் பிறகு அவருடைய மகன் முதலாம் ராஜேந்திரசோழன்

பட்டம் சூடினான். அவன் தஞ்சைப்பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த தட்சணமேரு விடங்கரான சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு நேர் எதிரில் இடம் பெற்றிருந்த சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் திருமேனியை இடம் பெயர்த்து விட்டு அங்கு எப்போதும் நின்று தொழும் நிலையில் தமது தந்தையான ராஜராஜசோழன் சிலையை அமைத்தார். விழாக்காலங்களில் சுவாமிக்கு முன்பாக சுந்தர மூர்த்திக்குப் பதிலாக ராஜராஜனின் சிலையை எடுத்துச் செல்லவும் ஏற்பாடு செய்தான்.

இதனை பிரகதீஸ்வரர் மஹாத்மியம் என்ற நூல் கூறுகின்றது. இப்போதும் தஞ்சையில் ராஜராஜனின் சிலை சோமாஸ்கந்தமூர்த்திக்கு நேர் எதிரில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். (இப்போதுள்ள ராஜராஜன் சிலை பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தது. பழைய சிலை வடநாட்டில் உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்). இதனையொட்டி ராஜராஜனின் உருவம் பல இடங்களில் சுந்தரமூர்த்திகளின் சிலையைப் போல கையில் செண்டாயுதத்துடன் அமைக்கபடலாயிற்று என்பர்.

மரகத (விடங்க) லிங்கம்

சிவபெருமான் அபிஷேகப் பிரியன், பாலொடு நெய்யும், பழச்சாறும் கொண்டு திருமுழுக்காட்டு செய்வதால் மகிழ்பவன். மூலவராக விளங்கும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நமது விருப்பம் போல பலவிதமான அபிஷேகங்களைச் செய்து மகிழலாம்.

ஆனால் ஆடை ஆபரணங்கள் பூண்டு அழகிய திருக்கோலத்துடன் விளங்கும் சோமாஸ்கந்தரை அலங்காரம் களைந்து அபிஷேகித்து மீண்டும் முறையாக அலங்காரம் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்த நேரமாகும். ஆதலால் மாதப்பிரவேசம், பெளர்ணமி முதலிய சிறப்பு நாட்களில் மட்டும் அவருக்கு அபிஷேகம் செய்து அலங்காரம் செய்வர். மற்ற நாட்களில் பழைய பூமாலைகளைக் களைந்துவிட்டு பாவனா அபிஷேக மந்திரம் கூறி புதிய மாலைகளைச் சூட்டி நிவேதனம், தீபாராதனை செய்வர்.

அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய அபிஷேகங்களை, (அவருடைய பீடத்தின் மீது ஒரு பேழையில் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டிருக்கும்) மரகதலிங்கத்திற்கு செய்வர். இவ்வகையில் அபிஷேகம் செய்ய சப்தவிடங்கத்தலங்கள், ★ திருவண்ணாமலை, விருத்தாசலம் முதலிய தலங்களில் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் சந்நிதியில் உடையவர் எனப்படும் மரகதலிங்கங்கள் அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இவற்றை சிறு பேழையில் பாதுகாப்பாக வைத்து சோமாஸ்கந்தரின்

பீடத்திலேயே வைத்திருப்பர். பூஜாகாலங்களில் வெளியே எடுத்து அபிஷேகம், அர்ச்சனை செய்வர்.

இவற்றிற்கு "விடங்க லிங்கங்கள்" என்பது பெயராகும். இவை விடங்கரான சோமாஸ்கந்தருக்குப் பதிலாக அபிஷேக ஆராதனைகளை ஏற்பதால் இப்பெயரால் அழைக்கப்படுகிறதென்பர். இது போன்றே நடராஜருக்குப் பதிலாக அவருடைய சந்நிதியில் இருந்து அபிஷேகம் காணும் சிவலிங்கங்களுக்கு அழகிய சிற்றம்பலமுடையார் என்பது பெயராகும்.

சோமாஸ்கந்தரின் ஆசனம்

சோமாஸ்கந்தர் வடிவில் இறைவன் அம்பிகை, குமாரர் ஆகிய மூவரும் ஒரு நீள்செவ்வக வடிவமான ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். இவர்களைப் பிரித்து எடுக் முடியாத வகையில் இணைக்கப் பட்டிருந்தால் அதற்கு ஏகாசன மூர்த்தம் என்று பெயர். ஆனால் இவ்வகையில் அமைத்து விட்டால் பெரிய மாலைகளைச் சூட்டி அலங்காரம் செய்யும்போது மலர் அலங்காரத்தில் அம்பிகை மறைந்து விடுகின்றாள் என்பதால் மூவரும் தனித்தனியாக பிரித்தெடுக்கும் வகையில் அமைக்கப்பெற்று பொதுவான நீண்ட ஆசனம் அமைக்கப்பெற்றது. இவ்வகையில் அமைந்த மூர்த்தி பின்னாசன மூர்த்தி என்றழைக்கப் பெற்றார்.

(★ இந்நாளில் இது வேட்டவலம் மனோன்மணி ஆலயத்தில் உள்ளது)

பரமனடி தொழுத பாவையர்
பூவணத்துப் பொன்னனையாள்

மதுரையை அடுத்துள்ள பாண்டியநாட்டுப் பழம்பதி "திருப்பூவணம்" ஆகும். இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பூவணநாதரை நவக்கோள்களும், இந்திரனும், சூரியனும் எண்ணிலாத தேவர்களும் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றுள்ளார்கள்.

இத்திருத்தலத்தில் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு பொன்னனையாள் என்ற பெண் வாழ்ந்து வந்தாள். இவள் எல்லையற்ற சிவபக்தி உடையவள். திருப்பூவணநாதரைத் தனது பதியாக ஏற்றுப் பணிபுரிந்து வந்த "உருத்திரகணிகை" குலத்தைச் சேர்ந்தவள் பண்ணிசைப்பதிலும், பரதமாடுவதிலும் தலை சிறந்தவள்.

தேவலோகப் பெண்களையொத்த பேரழகு படைத்தவள். இவள் தினமும் தோழியரோடு அதிகாலையில் சென்று வைகை நதியில் நீராடி, பூந்தோட்டங்களுக்குச் சென்று, மலர்களைப் பறிப்பாள். பறித்து வந்த மலர்களை வகை வகையாகத் தொடுத்து மாலையாக்கி பெருமானுக்கு அணிவித்து சிவபூசை செய்து மகிழ்வாள். இறைவன் முன்பு சுத்த நிருத்தம் எனும் நாட்டிய சேவைபுரிவாள்.

பின்னர் சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டு தலை மேற்கொள்வாள். தான் ஈட்டிய பொருள்கள் அனைத்தையும் அடியவர்களுக்கு அன்னம் பாலித்தலிலேயே செலவிட்டாள்.

அவளுடைய மனத்தில் பொன்னார் மேனியனாக விளங்கும் சிவபெருமானைப் பொன்னால் செய்து வணங்கி மகிழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் அவள் ஈட்டிய செல்வமெல்லாம் அடியவர்களுக்கு செலவு செய்யவே சரியாகப் போய் விட்டதால் அவளது எண்ணம் நிறைவேறவில்லை. அவள் தினமும் சோம சுந்தரப்பெருமானைச் சிந்தித்து, வணங்கி, தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றி அருளுமாறு வேண்டுவாள். இப்படியே பல நாட்கள் கழிந்தன.

அவளுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்ற சிவபெருமான் எண்ணினான். எனவே எல்லாம்

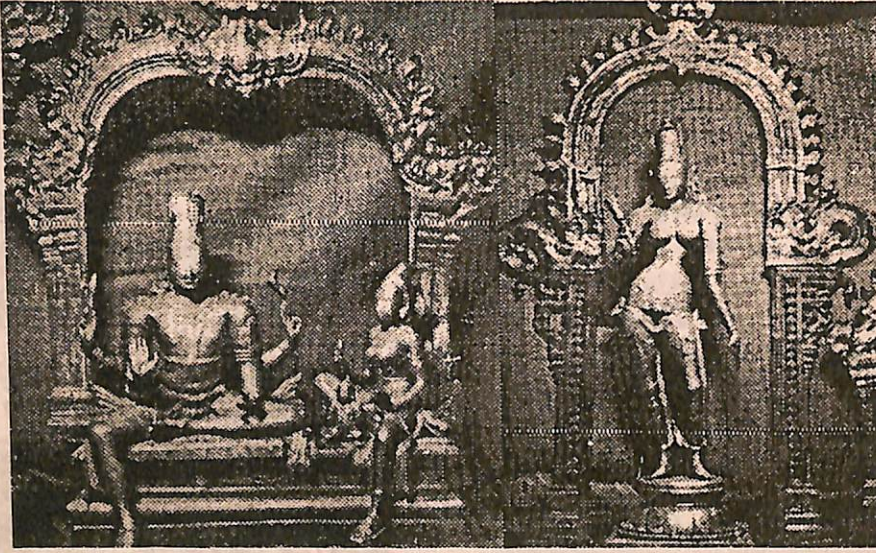

வல்ல, ரசவாதம் செய்யும் சித்தராக உருவம் தாங்கி திருப்பூவணத்திற்கு வந்து பொன்னனையாளின் திருமனையின் வாயிலில் அமர்ந்திருந்தார்.

அப்பொழுது உச்சிப் பொழுதானதால் சிவனடியார்கள் பொன்னனையாள் இல்லத்தில் உணவருந்தி விட்டுச் சென்று கொண்டிருந்தார். பொன்னனையாள் தமது தோழியரிடம் இன்னும் யாராவது உணவருந்தக் காத்திருக்கின்றார்களா? என்று பார்த்துவரும்படிக் கூறினாள்.

அதன்படியே அந்தத் தோழியர்கள் வந்து பார்த்த போது அனைவரும் உணவருந்திச் செல்ல ஒரு சித்தர் மட்டும் உணவருந்த வராமல் திண்ணையின் மீது அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அவரைத் தொழுது உணவருந்த வரும்படி வேண்டினர்.

சித்தரோ அப்பெண்களை நோக்கி, "உங்கள் தலைவியை அழைத்து வாருங்கள்" என்றார். அதன்படியே அப்பெண்கள் தங்கள் தலைவியான பொன்னனையாளிடம் சென்று சித்தரின் வரவைக்

திருப்புவணத்து பொன்னையானும் மின்னையானும்

கூறினர். அவள் வாயிலுக்கு வந்து சித்தரை, "வருக" என்று சொல்லி பணிந்து வரவேற்றாள்.

சித்தர் அவளை நோக்கி "பெண்ணே நீ ஏன் மெலிந்திருக்கின்றாய்? உனக்குற்ற கவலை என்ன?" என்று கேட்டார்.

பொன்னையாள் அவரை மீண்டும் வணங்கி, "ஐயன்மீர், எனக்குப் பொன்னார் மேனியான சிவபெருமானைப் பொன்னால் செய்து வணங்க வேண்டுமென்ற ஆசை நீண்டநாளாக இருந்து வருகின்றது. அதற்காக மெழுகினால் கரு கூட கட்டி வைத்துள்ளேன். ஆனால் நான் தேடும் செல்வமெல்லாம் அடியவர்களுக்கு அமுதூட்டவே சரியாகிவிடுகிறது. எனவே பெருமானின் திருவுருவை எனது மனம்போல் செய்து, பூசிக்க இயலவில்லை. அதுவே எனது தீராத மனக்குறை" என்றாள்.

சித்தராக வந்த சிவபெருமான் இளநகை புரிந்து "பெண்ணே, இனி அந்தக் கவலையை விடுக, யாம் ரசவாதம் அறிவோம். உன் வீட்டிலுள்ள இரும்பு, செம்பு, பித்தளை, தரா முதலிய பாத்திரங்களை எடுத்துவா, அவற்றை இன்றிரவு உலையில் இட்டு அதிகாலையில் உமது விருப்பம்போல் சிலையாக் குவாய், என்று கூறினர்.

அவளும் அப்படியே, பாத்திரங்களை எடுத்து வந்து அவர் முன் வைக்க, பெருமான் அவற்றின் மீது விபூதியைத் தெளித்தார்.

பொன்னையாள் அவரை அன்றிரவு தங்கி அப்பணியை நிறைவேற்றித் தரும்படி வேண்டினாள், அவரோ, "நாம் இருப்பது மதுரை இன்றிரவு அங்கே செல்லவேண்டியது அவசியமாகும்" என்று கூறி அவளிடம் விடைபெற்று மறைந்தார்.

அன்றிரவு பொன்னையாள் சிற்பிகளை அழைத்து பாத்திரங்களை உலையிட்டுக் காய்ச்சி உருக்கித் தான் செய்து வைத்திருந்த கருவில் வாரக்கச் செய்தாள்.

குரியன் உதித்து வரும் அதிகாலையில் கருதானே உடைந்து பொன்னொளி வீசும் சோமாஸ்கந்தராக திருவுருவம் அமைந்திருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டு ஊரார் அனைவரும் அதிசயித்தனர் சித்தராக வந்தவர், சோமசுந்தரப் பெருமானே, என்று தெளிந்தனர். அந்த சோமாஸ் கந்தமூர்த்தியைப் பொன்னையாள் தனது குழந்தையை போலத் தழுவிக்கொஞ்சி மகிழ்ந்து கன்னத் தைக் கிள்ளி, "அச்சோ, அழகியபிரானோ? என்றாள் பெருமான் அவள் கிள்ளிய நகத்தழும்பையும் அந்த உலோகத் திருமேனியில் குழைந்து ஏற்றார்.

அவள் அப்பெருமானை பலகாலும் பூசித்து மகிழ்ந்து இறுதியில் சிவப்பேறும் பெற்றாள். இதனை பல நாட்டுப்புறக் கதைகளும் திருவிளையாடற் புராணமும் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன.

மதுரையினின்று 14 கி.மீ. தொலைவில் திருப் பூவணம் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் முன்புறம் வைகையாறு உத்திர வாகினியாக ஓடுகிறது. பொன்னையாள் செய்து வைத்த உற்சவர் பொன்னொளி வீசி எழிலுடன் திகழ்கின்றார். கன்னத்தில் அவள் கிள்ளிய போது உண்டான நகத்தழும்பைக் காண்கிறோம். இத்திருமேனி இனம் காணமுடியாத உலோகத்திருமேனியாக விளங்குகின்றது.

பொன்னையாளின் வீடும், அவள் அடியவர்க்கு அமுதூட்டிய மடமும் இருந்த இடத்தில் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பின்னாளில் அவை அழிந்து போனதால், திருமலை நாயக்கர் காலத்தில் கலைச்சிறப்புடன் அவை புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டன. அதில் கண்கவர் கலைச் சிறப்புடன் மன்னர், மந்திரி, பொன்னையாள், எல்லாம் வல்ல சித்தர் ஆகியோரின் சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. காலப்போக்கில் அம்

மண்டபமும் நிலைகுலையவே அதிலிருந்த மேற்குறிப்பிட்ட சிற்பங்கள் இடம் பெயர்க்கப் பெற்று திருப்பூவணநாதர் ஆலயத்தின் முன் மண்டபத்தில் நிலைப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றை நாம் இன்றும் கண்டு மகிழலாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப் பெற்ற "பூவணநாதர் உலா" பொன்னையாளின் சிவபக்தியைச் சிறப்பாகப் போற்றுகின்றது. அந்நூல் இந்த ஆலயத்தில் பொன்னையாளின் வரலாற்றை விளக்கும் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்ததைக் கூறுகின்றது. அதில் பொன்னையாள் தோழியருடன் அதிகாலையில் வைகையில் நீராடுதல், சிவபூசைசெய்தல், பூ எடுத்தல், அதை மாலையாக்கி மகிழ்தல், பெருமான் முன்பு சுத்த நிருத்தம் ஆடுதல், சித்தரை வணங்குதல், பெருமானை கிள்ளி முத்தமிட்டு மகிழ்தல் ஆகியவை சிறப்புடன் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது" என்று அந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பின்னாளில் அமைக்கப்பட்ட மகாமண்டபத்தில் உள்ள தூணொன்றில் பொன்னையாளின் வரலாறு புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காண்கிறோம். ❦❦❦

தேவ சபை

சோமாஸ்கந்தரை ஆலயத்தின் பிராகாரத்தில் மூலவருக்குத் தெற்கிலாவது, தென்மேற்கிலாவது கிழக்கு நோக்கியவாறு எழுந்தருளி வைப்பது மரபாகும். இவருடைய சந்நிதியை தனித்த கருவறை போலவே உள்மண்டபம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம் முதலிய சிறப்பான கட்டிட வகைகளுடன் அமைப்பர். இத்தகைய சோமாஸ்கந்தருக்கான சிறப்புமிக்க சந்நிதிகளை திருக்கழுக்குன்றம், விரிஞ்சிபுரம், காஞ்சீபுரம், திருநெல்வேலி, திருவாரூர் முதலான சப்தவிடங்கத்தலங்கள் ஆகியவற்றில் கண்டு மகிழலாம். இவற்றின் மீது அழகிய விமானங்கள் அமைக்கப்படும்.

இதற்குத் தேவசபை என்பது பெயர். தேவ உலகத்திலிருந்து சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி பூமிக்கு எழுந்தருளியபடியால் தினமும் மாலைவேளையில் தேவர்கள் உலகிலுள்ள அனைத்து சோமாஸ்கந்தர் சந்நிதிகளிலும் வந்து வழிபட்டுச் செல்கின்றனர் என்பது நம்பிக்கையாகும். தேவர்கள் சிறப்புடன் வழிபாடு செய்யுமிடமாதலின் இது தேவசபை எனப்பெற்றது என்பர். திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமானை (சோமாஸ்கந்தரை) தேவேந்திரனே வந்து வழிபடுகிறான் என்பது நம்பிக்கையாகும். எனவே முன்னாளில் திருவாரூர் அர்ச்சகர்களிடம் கிரீடம், நீண்ட அங்கி ஆகியவற்றை அணிந்து பூஜை செய்யும் வழக்கம் இருந்ததென்று கூறுவர். இந்த சபையில் எழுந்தருளும் நந்திக்கு இந்திரநந்தி என்பது பெயர்.

சிதம்பரத்தில் தில்லைவிடங்கள் ஆகிய சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி எழுந்தருளும் சபை தேவசபை என்றே அழைக்கப்படுகிறது. (இது சிதம்பரத்தில் உள்ள ஐந்து சபைகளில் ஒன்றாகும்). திருவாரூர்ப் பெருமான் எழுந்தருளும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திற்கு தேவாசிரியம் என்ற பெயர் வழங்குவதும் எண்ணத்தக்கதாகும்.

ஆடலில் மகிழ் சோமாஸ்கந்தர்

இன்பத்தில் செழிக்கும் போது மனிதனின் உள்ளத்தில் கலையை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் எண்ணம் உண்டாகிறது. அதனைத் தான் மட்டும் கண்டு களித்து மகிழாமல் தன் இனமும் கண்டு களித்து மகிழ விரும்புகின்றான். அந்த எண்ணத்தால் பல கலைக் கூடங்களை எழுப்பினான். ஆன்மிக எண்ணமும், மேன்மைச் சிந்தனையும் வளர்ந்த போது அவன் கண்ட கலைகள் யாவும் இறைமணம் கமழ்வதாகத் திகழ்ந்தது. தனது ஒப்பற்ற கலையினை இறைவன் முன்பு நிகழ்த்தி மானசீகமாக அவரை மகிழ்வித்தான்.

ஆலயங்களில் இதற்கென இசைக்கருவிகளை இசைக்கும் வாத்யமண்டபம், ஆடற்கலையை நிகழ்த்த நிருத்தமண்டபம், சபாமண்டபம் ஆகியவற்றை அமைத்தான்.

இவற்றில் அமைந்த உயர்ந்த மேடையில் இறைவனை எழுந்தருளி வைத்து அவர் முன்பு ஆடல் மகளிரைக் கொண்டு சத்தநிருத்தம் என்னும் நாட்டியக்கலையை நிகழ்த்துவித்தான். சாக்கியர் என்னும் கூத்துக் கலைஞர்களைக் கொண்டு சாக்கியக் கூத்து நடத்தப்பெற்றது.

வசந்த காலங்களில் இறைவனை சோலை களுக்கு இடையே அமைந்த வசந்த மண்டபங்களில் அமர்த்தி அவர் முன்பு கலைகளை நிகழ்த்திக் காட்டுவது வழக்கமாகும். இறைவன் தன் குடும்பத்துடன் இருந்து கண்டுகளிப்பதாக எண்ணியதால் கூத்துகளையும் ஆடல் பாடல்களையும் சோமாஸ்கந்தரின் முன்பு நிகழ்த்துவதே வழக்கமாகும்.

திருவாரூரில் வெட்டப்பட்டுள்ள ஒரு கல் வெட்டு வீதி விடங்கப் பெருமானான சோமாஸ்கந்தர் "தேவாசிரிய மண்டபம்" என்னும் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோது "வீர அணுக்க விஜயம்" என்ற இசை நாடகத்தை பூங்கோயில் நாயகத் தலைக்கோலி என்பவன் நடித்ததைக் கூறுகின்றது. மேலும் இதே கோயிலில் உள்ள மற்றொரு கல்வெட்டு இறைவன் முன்பு புக்கத்துறை வல்லவத்தலைக்கோலி என்பாள் நாட்டியம் ஆடியதையும் குறிக்கின்றது.

வேங்கை வாசலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு இக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த சதிரவிடங்கத்தேவர் எனும் சோமாஸ்கந்தர் வைகாசித் திருவாதிரை நாளில் எழுந்தருளும் போது இவர் முன்பு சாந்திக் கூத்து நிகழ்த்த நிலம் அளிக்கப் பெற்றதைக் கூறுகின்றது.

"சதிர்" என்பது பலவகையான நாட்டியங்கள் இணைத்து ஆடும் முறையாகும். இவை சதிர்க்கச்சேரி என்றே அழைக்கப்பெற்றன. வேங்கை வாசல் பெருமான் சதிரவிடங்கர் என்று அழைக்கப் பெற்றதால் அவர் முன்பு சதிர்கள் நடத்தப் பெற்றிருக்கலாம் என்று எண்ண இடமிருக்கின்றது.

முன்னாளில் தொண்டைநாட்டுத் திருத்தலங்களில் பெருந்திருவிழாவிற்கு பின்னர் அரைக்கட்டு உற்சவம் என்ற ஒன்றை கோயிற் பெண்களான உருத்திரகணிகையர் நடத்துவது வழக்கமாகும். அழகிய மண்டபங்களைப் போன்று தங்கள் கைவண்ணத்தில் நேர்த்தியாக கலைத் திறனுடன் செய்யப்பட்ட அமைப்பிற்குள் சோமாஸ்கந்தரை எழுந்தருளி வைத்து அவர் முன்பு தங்கள் கலைத்திறமை மிக்க நடனங்களை நிகழ்த்துவர். இதைக் காண திரளான மக்கள் கூடுவர். இவை காலப்போக்கில் தடைபட்டுவிட்டன.

சோமாஸ்கந்தருக்கு இருந்தாடும் கூத்தர் என்பதும் ஒருபெயராகும். இவற்றை நோக்க ஆடலில் மகிழ்தல் என்பது மற்றைய சிவவடிவங்களுக்கு இல்லாத தனிச் சிறப்பாக சோமாஸ்கந்த வடிவத்திற்கு அமைவது உணரத்தக்கதாகும்.

ஊஞ்சல் விழா

தென்னகச் சமயம் சார்ந்த சடங்குகளில் "ஊஞ்சல் ஆடுதல்" என்பது தனியிடம் பெறுகின்றது. இளம் வயதில் தொட்டிலில் ஆடி மகிழ்ந்த மனிதன் பருவவயதில் மரங்களில் ஊஞ்சல் கட்டி ஆடினான். காலப்போக்கில் ஊஞ்சலாடுதல் வாழ்வியல் சடங்குகளில் ஒன்றாயிற்று. குறிப்பாக திருமணநாளில் மணமக்களை ஊஞ்சலில் அமர்த்தி ஆட்டுவது முக்கியமானச் சடங்காகியது.

ஊஞ்சல் என்பது மனத்தின் குறியீடாகும். அது கடந்த காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், எதிர்கால நம்பிக்கையிலும் ஓயாது பயணம் செய்து கொண்டே இருக்கின்றது. ஊஞ்சலைப் போலவே மனமும் முன்னும் பின்னும் கடந்த காலத்திலும், நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் ஓயாது அலைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மனிதன் தமது மனத்தின் வடிவமான ஊஞ்சலில் இறைவனை அமர்த்தி அவர் மூன்று காலங்களிலும் தமக்குத் துணையாகி நிற்பதை உணர்த்துவதற்காகவே ஊஞ்சல் விழாக்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு நடைபெறுகின்றன என்பர்.

பொதுவாக விழாவின் ஒவ்வொரு நாளும் வீதி உலா முடிந்த பிறகு சிறிது நேரம் உலாத் திருமேனியை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டிப் பாடல் பாடுதல் மரபென்றாலும் ஊஞ்சல் ஆடுவதற்கென தனிவிழாக்களே உள்ளன.

மார்கழித் திருவாதிரையின் முதல்நாள் இரவில் சோமாஸ்கந்தரை அலங்கரித்து உலாவரச் செய்து ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் அமர்த்தி உபசாரங்களைச் செய்து தீபாராதனைகளைச் செய்வர்.

பொதுவாக இம்மண்டபங்களை அம்மன் சந்நிதியின் முன்புறம் அமைப்பதே வழக்கமாகும். சென்னை திருஒற்றியூர், திருவான்மியூர், மயிலாப்பூர்

புஷ்ப ஊஞ்சலில் மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர்

முதலிய ஆலயங்களில் இத்தகைய ஊஞ்சல் மண்டபங்களைக் காணலாம்.

தனி அம்மனை ஒரு ஊஞ்சலிலும், சோமாஸ்கந்தரை அதற்கு நேர் எதிரே மற்றோர் ஊஞ்சலிலும் அமர்த்திப் பாடல்களைப் பாடி உபசாரங்களைச் செய்வதும் வழக்கமாகும்.

சிலர் முதல் கட்டுரை பக்கம் 388-ல் கூறியபடி

திருமாலின் மாப்பில் எழுந்தருளியிருந்த சோமாஸ் கந்தர் அவருடைய மூச்சு உட்செல்லும் போதும் வெளிவிடும் போதும் முன்னும் பின்னும் ஆடியது ஊஞ்சலில் அவர் அமர்ந்து ஆடியது போன்றிருந்தது. அதை நினைவுகூறும் வகையில் சோமாஸ் கந்தருக்கு ஊஞ்சல் விழா நடத்தப்படுகிறதென்பர்.

பண்டை நாளில் பெருந்திருவிழாக் காலங்களில் சோமாஸ்கந்தப் பெருமானை ஊஞ்சலில் வைத்து அந்நாளில் கோயிற் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஆடல் மகளிர் திருவாசகத்தில் வரும் பொன்னாசல் எனும் பாடல்களை இசையுடன் பாடி ஆட்டுவது மரபு. பின்னாளில் இவ்வகையில் பாடுவதற்கென பல புலவர்களால் ஊசற்பாடல்கள் இயற்றப்பட்டன.

திருவிடைமருதூர் சோமாஸ்கந்தரான ஏகநாயகர் மீது ஏகநாயகர் ஊசல் என்ற நூல் டாக்டர் உவே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களால் 1885 ஆம் ஆண்டில் அந்த ஆலயத்து கட்டளைத் தம்பிரான் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க பாடப் பட்டுள்ளது. இதனை ஐயரவர்கள் என்சரித்திரம் எனும் நூலில் குறித்துள்ளார்.

இலங்கையிலும் பலர் ஊசற்பாடல்களை இயற்றி திருவாதிரையில் பாடும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை பல இலங்கை நூல்களால் அறியமுடிகிறது. இவற்றை நோக்க

மக்கள் தாமும் தம் குடும்பத்தினரும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்க பெருமானை அம்பிகையுடன் ஊஞ்சலில் வைத்துப் பாடி ஆட்டி விழா எடுத்து மகிழ்ந்தனர் என்பதை உணரமுடிகிறது.

□ திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொன்னாசலில் முதலாம் பாடலில் "சீரார் பவளங்கால், முத்தம் கயிறாக" ஏறாரும் "பொற்பலகை" ஏறி இனிதமர்ந்து என்ற சொல் காணப்படுகின்றது. இதனையொட்டி குத்தாலம் எனும் ஊரில் அமர்ந்திருந்த சோமாஸ்கந்த பெருமான் "பொற்பலகை விடங்கர்" என குறிக்கப் பெற்றார் என்பதை அவ்வூர் கல்வெட்டுகளால் அறியப்படுகின்றது. இப்பெயர் ஒற்றுமையை நோக்கி இப்பெருமான் பொன்னாஞ்சலில் எழுந்தருளி வைக்கப்பெற்று வழிபடப்பட்டிருக்கலாம் என்று எண்ணவேண்டி உள்ளது.

□ காசி நகரில் உள்ள காசி விசுவநாதர் கோவிலைப் பிறசமயத்தவர் தாக்குதலால் ஏற்பட்ட அழிவிலிருந்து மீண்டும் கட்டி வழிபட வகை செய்த ராணி அகல்யா பாய் தனது தலைநகரான மாகிஷ்மதியில் பெரிய பொன்னாஞ்சலை வைத்து அதில் நவரத்தின லிங்கங்களை வைத்து மணிக்கணக்கில் ஆட்டி பூசை செய்தாள் என்பதை அவளுடைய வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது. இன்றும் அந்தப் பொன்னாஞ்சல் மிகவும் பாதுகாப்பாக வைத்துப் போற்றப்படுவதைக் காண்கிறோம். ❧

மாணிக்க சோமாஸ்கந்தர்

நவரத்தினங்களில் ஒன்றான மாணிக்கத்துடன் சோமாஸ்கந்தர் தொடர்பு கொண்டவராக சித்தரிக்கப் படுகின்றார். திருஒற்றியூரில் உள்ள சோமாஸ் கந்தருக்கு மாணிக்கத் தியாகர் என்று பெயராகும். இவர் திருவள்ளுவரின் சீடரான ஏலேல சிங்கருக்கு மாணிக்கங்களை அளித்ததால் மாணிக்கத் தியாகர் என்று பெயர் பெற்றார் என்று திருஒற்றியூர்ப் புராணம் கூறுகின்றது.

திருவாரூரில் தியாகேசப் பெருமானுக்குப் பெரும் பணி செய்துப் பேறு பெற்ற ஆடல் மகள் ஒருத்தி மாணிக்க நாச்சியார் என்று பெயர் பெற்றிருந்தாள். (அவள் வரலாற்றை தியாகராஜர் எனும் மலரில் காண்க) அவள் வாழ்ந்த மனையில்

இன்று சிவாலயம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. அது அவள் பெயரால் மாணிக்க நாச்சியார் கோயில் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. திருவாரூரில் தியாகராஜப் பெருமான் தேரில் அமர்த்தப்பட்டதும் மாணிக்க நாச்சியார் பெயரால் அர்ச்சனை செய்து அவள் வழிவந்தவர்க்கு மரியாதைகள் செய்த பின்னரே வடம் பிடிக்கிற வழக்கம் உள்ளதென்று கூறுகின்றனர்.

முன்னாளில் சோமாஸ்கந்தர் சந்தியியில் மட்டுமே பணிபுரிந்த ஆடல் மகளிர் "மாணிக்கத்தாள்" என்று அழைக்கப்பட்டு அப்பெயர் பின்னாளில் அனைத்து சிவாலய ஆடல் மகளிருக்கும் பொதுப்பெயராயிற்று. கொங்கு நாட்டுப்

பட்டையங்கள் பலவற்றில் ஆடல் மகளிரை மாணிக்கத்தாள் என்று குறித்திருப்பதும் இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும். சோமாஸ்கந்தருக்கு இருந்தாடும் கூத்தர், மாணிக்கக் கூத்தர் என்பனவும் பெயராகும்.

திருமழபாடியில் சோமாஸ்கந்தருக்கென தனிச்சந்நிதி சிறப்புடன் அமைந்துள்ளது. திருவாரூர்

பெருமானிடம் பற்றுகொண்ட சுந்தரர் இப்பெருமானைக் கண்டு மகிழ்ந்து "மழபாடியுள் மாணிக்கமே" என்று குறித்துள்ளார் என்பர்.

இவற்றை நோக்க மாணிக்கம் என்ற பெயருக்கும் சோமாஸ்கந்தருக்கும் உள்ள உறவு நம்மை சிந்திக்கவைக்கின்றது.

தனி அம்பிகை என்கின்ற சோமாஸ்கந்த நாயகி

சிவபெருமானுடன் இணைபிரியாது வீற்றிருப்பவள் அன்னை பராசக்தி. இவள் எண்ணிலாத பெயர்களை உடையவள். இவளுடைய பெயர்களில் தலையானது உமா என்பதாகும். இப்பெயரின் அடிப்படையில் சிவபெருமான் உமாசகிதர், உமா ஆலிங்கன மூர்த்தி, உமையொருபாகர், உமாகாந்தர் என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றார்.

பெருமான் வீரம் விளைத்த போதும், அன்பு ததுமப் அன்பர்களுக்கு அருள்புரிய எழுந்தபோதும் அவருடைய இடப்பாகத்தில் வீற்றிருந்து இவள் அருள்பாலிக்கின்றாள். பெருமான் கொள்ளும் ஒவ்வொரு கோலத்திற்கேற்ப அவளுக்குப் பெயர்கள் தனித்தனியாகவும் அமைகின்றன.

சோமாஸ்கந்தர் வடிவத்தில் அமையும் அம்பிகைக்குத் தனிச் சிறப்பு இருக்கின்றது. மற்றைய சிவவடிவங்களில் அம்பிகை சிவனின் அருகில் இருப்பவளாக ஒருமுறை மட்டுமே இடம் பெறுவாள். ஆனால் சோமாஸ்கந்தர் வடிவில் மட்டும் இரண்டு முறை இவள் இடம்பெறுகின்றாள். முதல் முறையில் பெருமானோடு ஒரே ஆசனத்தில் அவருக்கு இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள். இரண்டாம் நிலையில் தனித்து பீடத்தில் நின்றவாறு காட்சியளிக்கின்றாள்.

இவ்வாறு இரண்டு சக்திகள் இருப்பதற்குப் பலவகையான காரணங்கள் இருப்பதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். சிவனோடு இணைபிரியா சக்திகள் மூவர் என்றும் ஞானசக்தி பெருமானின் வடிவத்திலேயே உறைந்து வெளியில் தோன்றாத வளாகவும், இச்சாசக்தி அருகில் வீற்றிருப்பவளாகவும், கிரியாசக்தி தனித்து நிற்பவளாகவும் காட்டப் பட்டிருக்கின்றாள் என்பர்.

வேறு வகையில் பெருமானோடு வீற்றிருப்பவள் போகசக்தி என்றும், தனித்து நிற்பவள் வீரசக்தி எனவும் பேசப்படுகின்றனர்.

பொதுவாக இவளைத் தனியம்மன் என்று அழைப்பர். திருவாரூரில் இவ்வாறு தனித்திருக்கும் அம்பிகை கொண்டி என்றழைக்கப்படுகின்றாள்.

தனியம்மன் பெருமானைப் போலவே பலவித வாகனங்களில் வீதியுலாக்காண்கின்றாள். இவளைப் பாலாம்பிகை எனவும் அழைப்பர். சில இடங்களில் இவள் தமது தோழியரோடும் எழுந்தருளுகின்றாள்.

இந்தத் தனி அம்மனாகிய கிரியாசக்தி இரண்டு கரங்களை கொண்டவளாய் வலக்கரத்தை மலர் ஏந்தும் பாவனையிலும் இடக்கரத்தைத் தொங்கவிட்டவாறும் காணப்படுகின்றாள். இவள் பெருமான் காண ஊஞ்சலாடி மகிழ்கின்றாள் என்பர்.

கல்வெட்டுகளில் இவள் நம்பிராட்டியார் என்று குறிக்கப்படுகின்றாள். தென்குடித் வீப மகாத்மியம் என்கின்ற திட்டக்குடி தலபுராணம் இவளை "புத்திரப்பிரதாயினி" என்று பெயரிட்டு அழைத்து மகிழ்கின்றது.

சோமாஸ்கந்தரும் சிறுத்தொண்டரும்

இறைவன் தம்மை வழிபடும் அன்பர்களுக்கு அருள் வழங்கத் தோன்றும் பொழுதெல்லாம் தான் மட்டுமல்லாது அம்பிகையோடு உடன் வந்தே காட்சியளிக்கின்றார். இறைவன் தேவியுடன் இடபவாகனத்துடன் அன்பர்களுக்கு அருள்பாலிக்க எழுந்த கோலம் "காட்சி கொடுத்த நாயகர்" என்று அழைக்கப்படுகின்றார். தஞ்சைத் தரணியிலுள்ள அனைத்து ஆலயங்களிலும் இந்த மூர்த்தியைக் காணலாம்.

இவ்வகையில் பெரிய புராணம் காட்டும் அறுபத்து மூன்று அடியவர்கள் வரலாற்றில் பலருக்குப் பெருமான் உமாதேவியோடு தோன்றிக் காட்சியளித்ததை சேக்கிழார் பெருமான் சிறப்புடன் குறிக்கின்றார். ஆனாலும் சிறுத்தொண்டர் என்ற அடியவருக்கு மட்டும் பெருமான் உமாதேவியுடன் குமரனையும் உடன் கொண்டு "சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகக்" காட்சிளித்ததைப் பெரியபுராணம் தனிச்சிறப்புடன் குறிப்பிடுகின்றது. (சிறுத்தொண்டர் வரலாறு பின்வரும் மலரில் விரிவாகப் பேசப்பட உள்ளதால் அது இப்போது சுருக்கமாக வெளியிடப்படுகின்றது).

தஞ்சை மாவட்டம் திருச்செங்காட்டங்குடியில் வசித்து வந்தவர் "பரஞ்சோதி" எனப் பெயர் கொண்ட சிறுத்தொண்டராவார். இவர் முதலில் பல்லவ மன்னனிடம் சேனாதிபதியாக இருந்து அவனுக்காக வாதாபின் மீது போர் நடத்தி அதனை வெற்றி கொண்டவர். பின்னாளில் இவர் சிவனடியாராகிச் "சிறுத்தொண்டர்" என்ற பெயர் பூண்டு சைவப்பணி செய்து வந்தார். இவரை திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சந்தித்து இவரைப் போற்றி திருச்செங்காட்டாங்குடியில் அருளிய தேவாரப் பதிகத்தில் பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் இவருடைய பெயர் வரும்படி அமைத்துப்பாடியுள்ளார்.

இவர் அன்பர்களுக்கு உணவூட்டும் பணியைச் சிவப்பணியாக செய்து வந்தவராவார். ஒரு சமயம் இவருடைய அன்பையும் பக்தியையும் வெளிப்படுத்த எண்ணிய சிவபெருமான், ஒரு நாள்

வடநாட்டுத் துறவியாக உருவம் தாங்கி இவருடைய இல்லத்திற்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது சிறுத்தொண்டர் அடியவர்களைத் தேடி வெளியே சென்றிருந்தார். எனவே சிவபெருமான் அவருடைய வீட்டில் இருந்தவர்களிடம், "நாம் இன்று உமது இல்லத்தில் இன்று நாம் உணவருந்த வந்துள்ளோம். நாம் ஊரின் புறத்தேயுள்ள ஆத்திமரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருக்கின்றோம். அவர் வந்தவுடன் எம்மிடம் அனுப்புக," என்று சொல்லிவிட்டு ஊரின் புறத்தே இருந்த ஒரு ஆத்தி மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளினார்.

சற்றுநேரம் கழித்து வீட்டிற்குத் திரும்பிய சிறுத்தொண்டர், அடியவர் விருந்துண்ண வந்ததையும் தாம் வீட்டில் இல்லாமையால் அவர் ஊரின் புறத்தே சென்று தங்கியிருப்பதையும் உணர்ந்தார். உடனே அடியவர் இருக்குமிடம் தேடி வந்து அவரை வணங்கித் தமது இல்லத்திற்கு உணவருந்த வருமாறு வேண்டினார்.

அப்பொழுது வடநாட்டு பைராகியாக உருவம் தாங்கிய பெருமான் சிறுத்தொண்டரிடம், "அன்பனே நாம் பிள்ளைக்கறியை சமைத்துத் தந்தால் மட்டுமே உண்போம். அதுவும் ஒரு தாய்க்கு ஒரே மகனாக உள்ள ஒரு பிள்ளையை அரிந்து எமக்கு உணவிட வேண்டும் அது உம்மால் முடியுமா?" என்றார்.

சிறுத்தொண்டர் அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லி, அடியவரை அழைத்துக் கொண்டு தமது வீட்டிற்கு வந்து அவரைத் திண்ணையில் அமர்த்தி விட்டு உள்ளே சென்றார்.

தன் மனைவியிடம் அடியவரின் வினோதமான விருந்தைக் கூறினார். பின்னர் தன் ஒரே மகனான சீராளனை அவனுடைய சம்மதத் துடன் அறுத்துக் கறி சமைத்தனர். அவர்களுக்கு திருவெண் காட்டுச் சந்தன நங்கை என்ற பணிப் பெண் உதவியாக இருந்து சமைத்தாள்.

சமைத்து முடிந்த பின்னர் இலையில் சோறும், கறியும் பரிமாறி வைத்து பின்னர் மூவரும் அடியவரை வணங்கி அவரை விருந்துண்ண வரும்படி அழைத்தனர்.

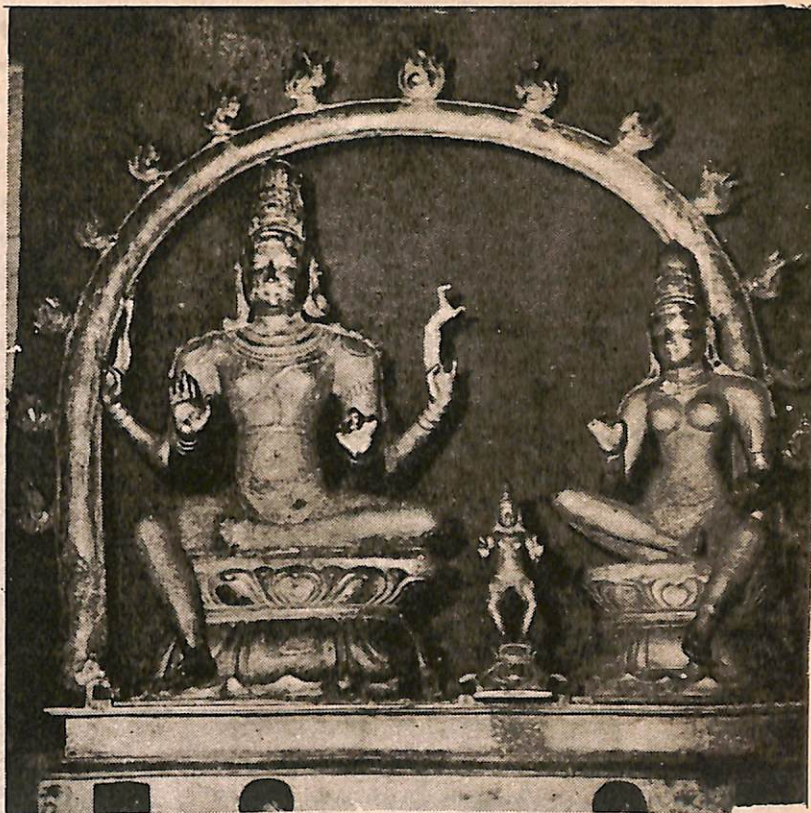
அதன்படி விருந்துண்ண அமர்ந்த அடியார் அவர்களுக்கு விபூதியளித்து, உங்கள் மகனை அழையுங்கள் என்றார். அவர்கள் அவரிடம் "அவன் இங்கு உதவான் நீங்கள் விருந்துண்ணுங்கள் என்றனர். அடியவரோ, "அவனை அழையுங்கள் வருவான்" என்று உறுதியாக கூறினார். அவர்கள் அவரிடம் தங்கள் மகனைத்தான் அரிந்து விருந்து சமைத்துள்ளோம் என்று கூறினால் எங்கே அவர் உணவு உண்ண மறுத்து விடுவாரோ என்று அஞ்சி, வெளியில் சென்று மகனே, சீராளா" என்று அழைத்தனர்.

அப்பொழுது அதிசயிக்கத் தக்க வகையில் அவன் பள்ளியிலிருந்து ஓடி வந்தான். அதனைக் கண்டு அவர்கள் மகிழ்ந்து உச்சென்று பார்க்க அடியவர் ஒளிவடிவாகி மறைந்தார். அங்கு பெருமான், உமாதேவி, குமரன் ஆகியோருடன் விடைவாகனத்தில் தோன்றினார்.

சிறுத்தொண்டர், அவருடைய மனைவியார், பணிப்பெண் சந்தன நங்கை, சீராளன் ஆகியோர் பெருமானின் திருவடிகளில் பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கினர்.

பெருமான் அவர்களைத் தமது திருவடியில் நீங்காது நிலைபெற்றிருக்கும்படி அருள் புரிந்தார். அப்போது அவர் சோமாஸ்கந்தராக காட்சியளித்ததை சேக்கிழார் பெருமான் தமது பெரியபுராணத்தில் இரண்டு இடங்களில் சிறப்பாக குறிப்பிடுகின்றார்.

முதலாவது வகையில் மகனை அழைத்துக் கொண்டு வியப்புடன் வீட்டிற்கு உள்வந்த சிறுத்தொண்டரும் அவர் மனைவியும் உணவருந்த

கும்பகோணம் - ஆதிகும்பேசுவர ஆலய சோமாஸ்கந்தர்

அமர்ந்திருந்த அடியவரைக் காணாது தேட அப்பொழுது சிவபெருமான் காட்சியளித்ததை

.....மலை பயந்த தையலோடும்

சரவணத் தனையரோடும் தாமனைவார் என்றும்

இரண்டாவது வகையில்

தம்மைத் தொழுதுநின்ற சிறுத்தொண்டர் அவர் மனைவியார், பெருமை பொருந்திய மகன் சீராளன், தாதிப்பெண் சந்தனநங்கை ஆகியோர் பணியும் போது,

"கொன்றை வேணியர் தாமும் பாகங் கொண்ட குலக்கொடியும் வென்றி நெடுவேல் மைந்தரும் விரைபுங் கமலச் சேவடிக்கீழ் என்றும் பிரியாதிருக்க கொண்டேகினார்," என்றும் குறித்து மகிழ்கின்றார்.

இப்படி பெருமான் சோமாஸ்கந்தராகக் காட்சியளித்ததை வேறு அடியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் காணமுடியாததால் இது தனிச்சிறப்புடையதாகப் போற்றப்படுகின்றது.

சோமாஸ்கந்தர் - சிந்தனைத்துளிகள்

✽ கொங்குநாட்டில் உள்ள முருகன், சிவன் ஆலயங்களில் சிவன் சந்நிதிக்கும் அம்பிகையின் சந்நிதிக்கும் இடையில் முருகப் பெருமான் சந்நிதி அமைத்துள்ளதைக் காண்கிறோம். இந்த அமைப்பை சோமாஸ்கந்தராகக் கொள்வர். ஆனால் இது பொருந்தாது. சிவபெருமான் ராஜாதிராஜனாகவும், அம்பிகை மகாராணியாகவும் வீற்றிருக்க இடையில் இளவரசன்போல குகன் வீற்றிருக்கும் கோலமே சோமாஸ்கந்தர் எனப்படும்.

✽ கொங்குநாட்டில் வெள்ளியங்கிரி, நீலமலை, மருதமலை ஆகிய மூன்றும் ஒருசேர அமைந்திருப்பது சோமாஸ்கந்தரை நினைவுபடுத்துகிறது என்று பேரூர்புராணம் கூறும். வெள்ளியங்கிரி சிவபெருமானையும், நீலமலை பார்வதிதேவியையும் அவைகளுக்கு இடையே அமைந்த மருதமலை முருகப் பெருமானையும் நினைவூட்டுகிறதென்பர்.

✽ கந்தபுராணம் உற்பத்தி காண்டத்தில், பார்வதி தேவி சிவனது நெற்றிக்கண் தீப்பொறியால் உண்டாகி சரவணப்பொய்கையில், நாணற்காட்டில் இருந்த ஆறு குழந்தைகளையும் இணைத்து ஒன்றாக்கி

கந்தனெனப் பெயர்புனைந்து கொஞ்சி மகிழ்ந்தாள், என்று அப்பொழுது குமாரன் ஆறுமுகங்களுடன் திகழ்ந்தான் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை கருத்திற் கொண்டு சென்ற நூற்றாண்டில் ஓவியர் பலர் சிவபெருமானுக்கும், உமையம்மைக்கும் இடையில் முருகன் ஆறுமுகப்பெருமானாக வீற்றிருப்பதுபோல ஓவியம் தீட்டினர். ஆனால் இம்முறை சிற்பிகளால் ஏற்கப்படவில்லை. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் முதலிய நூல்களில் வெளியான சோமாஸ்கந்தர் படங்களில் முருகன் ஆறுமுகப்பெருமானாக காட்சியளிப்பதைக் காணலாம்.

✽ திருக்கருகாலூர் எனும் தலத்தில் மூலவரான முல்லைவனநாதருக்கும், அம்பிகையான கரும்பனையாள் கோயிலுக்கும் இடையே ஆறுமுகப்பெருமான் எழுந்தருளி அருள்பாலிப்பதைக் காண்கிறோம்.

✽ சோமாஸ்கந்தர் திருமேனியை ஓவியமாகத் தீட்டும்போது சிவபெருமானைச் சிவந்த வண்ணம் கொண்டவராகவும், அம்பிகையைப் பச்சைநிறம் கொண்டவளாகவும், முருகப்பெருமானை நீல வண்ணம் கொண்டவராகவும் எழுதவேண்டும் என்று "தத்துவநிதி" என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது. ✽

பெருந்தோட்டத்து அகத்தீசுவர புராணத்திலுள்ள சோமாஸ்கந்தர் துதி.

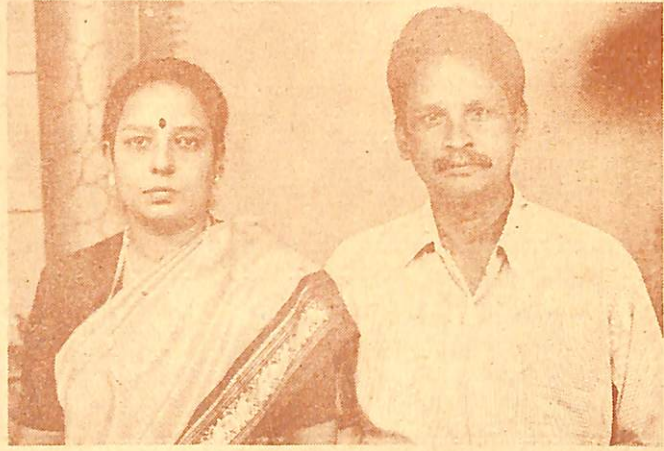
அத்தன் அருள் சிவனேசத் தவன்
இடப்பால் உமையம்பிகையே,
சித்து இவர் யோகத்து இன்பே
திகழ் கந்தன் எனும் உண்மை
சத்து சித்து ஆனந்த பதம்
தனி னோர்த னேர் விளக்கு
மெய்த் தகு "சோமாஸ்கந்தர்"
விரைமலர் சேவடி பணிவாம்.

பொருள்:-அத்தனாகிய சிவபெருமான் சத்தாகவும் அவன் அருளாக வெளிப்பட்டு அவனுடைய இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் அம்பிகை சித்தாகவும், அவர்களுடைய யோகத்துப் பிறந்த இன்பமாகத்திகழ் கந்தன் ஆனந்தமாகவும் இருப்பதை உணர்த்தி நிற்கும்-உண்மைத்திருவுருவாம் சோமாஸ்கந்தரின் திருச்சேவடிகளைப் பணிந்து போற்றுவாம். சுபம்.....

வாழிய பல்லாண்டு!!

சிவனெனும் செம்பொருளை உணர்ந்து சைவநெறி நிற்கும் பெருந்தகையாளர்கள் **திரு. வ. வீரராகவன் - அனந்தலட்சுமி** தம்பதியர் ஆவர். திரு. வீரராகவன் சென்னை ஆழ்வார்பேட்டை திரு.வரதன்-ருக்மணி தம்பதியரின் திருக்குமாரர் ஆவர். இவர் திருமுறைகளிலும், திருஅருட்பாவிலும் தோய்ந்த மனத்தினர், அருட்பிரகாச வள்ளாரின் திருஅருட்பாவில் மனம் தோய்ந்து தம் வாழ்வை அதன்படியே அன்பு நெறியில் நடத்தி வருபவர். தீபக் கன்ஸ்டிரக்ஷன் என்ற பெயரில் கட்டிட பணிகள் செய்யும் நிறுவனத்தை சிறப்புடன் நடத்தி வருகின்றார். தாய், தந்தையரைப் போலவே இவரது குமாரர்கள்

செல்வன். அருண்பிரசாத், செல்வன். தீபக்பிரபு ஆகியோர்களும் திருமுறைகளைக் கற்பதில் ஆர்வமுடையவர்களாக உள்ளனர். இக்குடும்பத்தினர் சிவனடியார்களுக்கு அன்பு செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் இறையருட்பணிகளில் ஈடுபட்டு தொண்டாற்றுவவர்கள்.

சிவமஞ்சரிக்குத் தங்களின் நல்லாதரவை வழங்கிச் சிவநெறி போற்றிவரும் இவர்கள் பலவளத்துடன் சகல செல்வ யோகமிக்கப் பெருவாழ்வைப் பெற்று சிறப்புடன் வாழ ஆனந்தமா நடராஜனின் பொன்னார் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்கி பிரார்த்திக்கின்றோம்.

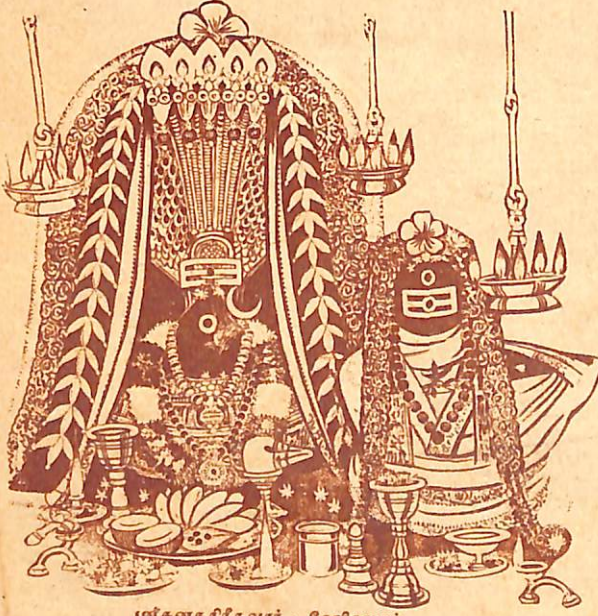
இந்தப் பெருந்தகையாளர்களை சிவமஞ்சரிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பர்வதமலை சுவாமிகள் ஸ்ரீஜோதிராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு எங்களது அன்பான வணக்கங்களை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம் அன்புடன் - சிவசுந்தரி கலைக்கூடத்தினர்.

தேவிகாபுரத்து கனககிரீஸ்வரர் பெரியநாயகி

திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த தேவிகாபுரம் சிவராத்திரிக்குரிய சிறப்புமிக்க தலமாகும். இங்கு ஒரு யுகம் முடிந்து பிரளயம் உண்டான காலத்தில் இங்குள்ள கனககிரி என்ற மலை மீது உமாதேவியார் சிவலிங்கம் அமைத்து நான்கு யாமங்களிலும் பூசித்தாள். அந்த நாள் சிவராத்திரியாகும். இங்கு மூலத்தானத்தில் அம்பிகையால் நிறுவப்பட்ட லிங்கமும் அவள் பூஜை செய்கின்ற அழகைப் பார்க்க எழுந்தருளிய சிவபெருமானின் கயம்பு வடிவமும் அமைந்துள்ளன. அதன் வடிவங்களையே இங்கு கண்கிரோமம்.

ஸ்ரீகனககிரீஸ்வரர் - தேவிகாபுரம்

ஸ்ரீபெரியநாயகி - தேவிகாபுரம்

With Best Compliments From :

K. NATARAJAN

AA 24, 3rd Street,

Anna Nagar,

Chennai - 600 040.